

Republika e Shqipërisë
Universiteti i Tiranës
Fakulteti i Ekonomisë
Departamenti i Statistikës
dhe Informatikës së Zbatuar
Grupi: IE 304

Mikrotezë

Datë: 02/10/2018

VIRTUAL PRIVATE NETWORK- IMPLEMENTIMI I SIGURISË NË RRJET

Punoi:
Egli Menkshi

Pedagogu Udhëheqës:
Prof. Dr. Fatmir MEMAJ

I.	Kapitulli 1 - Siguria në rrjeta	5
1.	Njohja me Sulmuesit	5
2.	Procesi i sulmit ne rrjet	5
3.	Fazat e mbrojtjes	6
4.	Politikat e Sigurisë	6
II.	Kapitulli 2 – VPN dhe karakteristikat e tyre	7
1.	Çfarë është VPN ?.....	7
2.	Elementët e ndërtimit të një VPN-je	7
3.	Teknologjite e ndryshme VPN	8
4.	Vështrimi funksional.....	11
III.	Kapitulli 3 – Designet e përdoruesit ne distance	12
1.	Paisjet VPN kryesore	13
2.	Opsioni me akses software	14
3.	Opsioni remote-site firewall	15
4.	Opsioni klient hardware VPN	15
5.	Opsioni remote-site router.....	16
IV.	Kapitulli 4 – Firewall-et funksionet dhe klasifikimi i tyre.....	16
1.	Çfarë është një Firewall	16
2.	Funksionet e një firewall-i.....	18
3.	Klasifikimi i Firewall-eve	19
4.	Demilitarized Zones (DMZ).....	22
5.	Network Address Translation (NAT)	23
V.	Kapitulli 5 – Check-Point si paketë firewall VPN	25
1.	Arkitektura e CheckPoint	25
VI.	Kapitulli 6 –Relizimi i VPN me Check Point	29
1.	Protokollet VPN.....	29
2.	Kriptimi	30
3.	Algoritmat e Hashit	30
4.	Skemat e Kriptimit	31
VII.	Kapitulli 7 –Implementimi i Check Point	38
1.	Infrastruktura e rrjetit	38
2.	Krijimi i objekteve të rrjetit	40
3.	Krijimi i Bazës së Rregullave	42
4.	Aplikimi i NAT-it automatik	45
5.	Autentikimi i përdoruesve	46
6.	Realizimi i VPN.....	49
VIII.	Ankronime.....	52

*“Uncertainty is the only certainty there is, and knowing how to live
with insecurity is the only security.”*
—John Allen Paulos

Hyrje

Duke qënë se Interneti po i bën gjithmonë e më të parëndesishme distancat ndërmjet njerëzve, fenomeni i privatësise po bëhet gjithmone e më shqetësues.

Sot, siguria është një ndër prioritet kryesore që merret në shqyrtim kur bëhet fjalë për dizajnimin dhe implementimin e rrjeteve kompjuterike.

Siguria e informacionit është një element i rëndësishëm i një organizate. Informacioni është një aset dhe si cdo aset tjetër i një organizate ai ka vlerën e vet. Format e reja të biznesit dhe ato ekzistuese janë maturuar dhe janë të prirura të pranojnë faktin se risqet e sigurisë së informacionit mund të kenë një ndikim negativ në procesin e vazhdimësisë të biznesit, të imazhit publik, të marrëdhënieve midis organizatave, mund të shkaktojnë humbje financiare, të ndikojnë në marrëdhëniet me klientët, partnerët si dhe të krijojnë probleme me Konfidencialiteti, integriteti dhe disponueshmëria e informacionit janë tre karakteristikat kryesore të sigurisë.

Kështu që, në këtë mikrotezë, materiali është përgatitur në mënyrë të tillë që të japë një ide sa më të qartë rreth rrjetave private virtuale dhe firewalleve, duke i përshkruar ato nga ana teknike dhe funksionale.

I. Kapitulli 1 - Siguria në rrjeta

1. Njohja me Sulmuesit

Kercenuesit e sigurise ne rrjet mund te kategorizohen si me poshte :

- **Sulmuesit e jashtem:** Persona te cilet nuk kane te drejte aksesit ose leje ne rrjetin tone por perpiqen te perdorin Internetin ose menyra te tjera per te fituar akses.
- **Sulmuesit e brendshem :** Zakonisht jane punonjes te pakenaqr, keqdashes ose ndonje pale kontraktuese e cila nuk eshte shperblyer sipas kushteve te paracaktuara.
- **Sulmuesat fillestare** (Script Kiddie Threats): Persona pa eksperience te cilet perdorin mjete (tools) te gatshme te ofruara ne site pirate Interneti (black hat).
- **Sulmuesat eksperte** (Expert Threats): Hackers te afte ne programim te cilet krijojne kercenime shume me serioze (viruse, worms, Trojan apo tipe te ndryshme spyware-esh). Ne se motivohen nga keqdashja apo nga konkurrenca, keto sulmues mund te realizojne qellimet ne menyre te suksesshme ne rrjet dhe te krijojne probleme. Zakonisht skriptet e shkruajtura nga keto eksperte i jepen “fillestareve” per ekzekutim.

2. Procesi i sulmit ne rrjet

Sulmet ne rrjet perfshijne proceset e meposhtme :

- **Reconnaissance** (studimi, njohja e terrenit): Fillimi i çdo sulmi eshte zbulimi i sa me shume informacioni rreth viktimes. Per shembull ne se deshirojme qe te aksesojme resurset e nje kompanie, nje fillim i mire do te ishte te vizitonim faqen e internetit te saj per te marre informacion te pergjithshem. Ne se duam te infiltrohemi ne rrjetin e brendshem te saj ne mund te kryejme nje skanim portash TCP dhe UDP per te pare se cilat porta jane te lejuara dhe cilat jane te bllokuara.
- **Exploitation** (shfrytezimi): Pasi kryejme studimin, duhet te veprojmë pra te infiltrohemi ne rrjet. Nje gje e tille mund te kryhet me menyrat e meposhtme :
 - Vjedhja e passworde-ve
 - Inxhinieri sociale
 - Perdorimi i sistemeve te pastandartizuar
 - Nxjerrje e informacionit
- **DoS** (Denial of Service) : Mohimi i sherbimi ndalon resurset e rrjetit qe te vendosen ne dispozicion te perdoren

3. Fazat e mbrojtjes

Siguria është një cikël i përbërë nga shumë procese dhe jo një aktivitet i vetëm, është një grumbull i rregullave, udhëzuesve dhe listave të kontrollit. Fazat e sigurisë ndahen në:

- **Parandalimi:** Stopimi i kërcënimeve. Është utopike realizimi i një rrjeti plotësisht të sigurtë por ajo që mund të arrijmë është arritja e një niveli të pranueshëm josisurie. Sa më shumë mbrojtje vendoset në një rrjet aq më shumë kohë i duhet një hacker-i që të infiltrojë në të dhe aq më e madhe është koha për zbulimin e tij.
- **Zbulimi:** Procesi i përcaktimit që një sulm është duke ndodhur. Është shumë e rëndësishme matja e politikave të ndjekura veçanërisht në rastin e politikave të sigurisë.
- **Vlerësimi dhe përgjigja:** Vlerësimi i problemit dhe i situatës. Duhet t'i përgjigjemi pyetjeve në vazhdim: Çfarë ndodhi? Si ndodhi? Kur ndodhi? Sa ishte kostoja e sulmit? Pasi bëjmë vlerësimin duhet të përcaktojmë përgjigjen për masat që duhen marrë për të parandaluar që një sulm i tillë të përsëritet.
- **Korrigjimi:** Rregullimi i problemit. Në shumë raste zgjidhja nuk është e dukshme por është një proces intuitiv. Integrimi i korrigjimit në procesin e sigurisë e bën atë një cikël të mbyllur.

Pasi veprimi korrigjues është kryer, parandalimi ka të bëjë me aplikimin e rregullave të reja të sigurisë në firewall ose një ACL (access control list) e re në router. IDS (intrusion detection systems) na ndihmojnë në identifikimin e sulmeve që mund të ndodhin. Si firewall-et ashtu dhe IDS mbajnë shënime (logs) të cilat na ndihmojnë në vlerësimin e problemeve eventuale.

Mjetet e sigurisë jepen si më poshtë :

- Parandalimi → Firewall dhe ACL e router-ave
- Zbulimi → IDS
- Vlerësimi → Logging

4. Politikat e Sigurisë

Një politikë sigurie është hapi i parë kritik drejt sigurimit të rrjetit të një organizate apo institucioni. Në të bazohen të gjitha menyrat se si kjo organizatë trajton çështjet e sigurisë dhe se kush prej resurseve që ofron ajo janë më të rëndësishmet.

- Faktorët që duhen marrë parasysh kur vendosim për komponentët e sigurisë
 - Avantazhet dhe dis-avantazhet e komponentëve
 - Tiparet dhe funksionet
 - Kërkesat për ngritjen dhe mirëmbajtjen e tyre
 - Kufizimet buxhetore
 - Kërcënimet reale

Përveç përdorimit të pranueshëm të politikave të sigurisë, enkriptimit një menaxhim i mirë nevojitet për aplikimin e politikave specifike për firewall-in. Kjo politika udhëzoi konfigurimin e një sistemi operativ sa më pavarur nga gabimet dhe të forcuar (duken

çaktivizuar shërbimet jo esenciale dhe duke lene vetem ato te domosdoshme), portat qe duhen hapur dhe proceduren per te hapur porta te reja. Gjithmone eshte e dobishme te aplikohet principi i *privilegjit minimal* i cili thote qe vetem resurset te cilat jane te domosdoshme per te kryer punen duhet te jene te aksesueshme.

II. Kapitulli 2 – VPN dhe karakteristikat e tyre

1. Çfarë është VPN ?

Për aq kohë sa interneti ka ekzistuar, ka pasur nevojë për protokolle për të mbajtur të dhënat private dhe të sigurta. Historia e teknologjisë VPN (rrjeti privat virtual) daton në vitin 1996, kur një punonjës i Microsoft-it zhvilloi protokollin e tunelimit peer-to-peer, ose PPTP. Teorikisht dhe mbase edhe në mënyrë abstrakte një VPN është një Rrjet Privat Virtual.

Fillimisht, VPN-të përdorshin pothuajse ekskluzivisht në biznese. Megjithatë, fenomeni i shkeljeve të sigurisë në nivel të lartë që ndodhi në fillim të viteve 2000 ishte një moment kyç në historinë e teknologjisë VPN. Në këtë kohë, përdoruesit e përditshëm të internetit u bënë në dijeni të rreziqeve të vërteta të punës në internet dhe filluan të kërkonin mënyra më të sigurta për ta bërë këtë.

Sot, VPN-të përdoren për të siguruar lidhjet e internetit, për të parandaluar malware dhe hacking, për të siguruar privatësinë dixhitale, për të zhbllokuar përmbajtjen e kufizuar dhe për të fshehur vendndodhjet fizike të përdoruesve. Më e lehtë për t'u përdorur dhe më e përballeshme se kurrë, sot një VPN është një mjet thelbësor për të qëndruar i sigurt në internet.

2. Elementët e ndërtimit të një VPN-je

Meqënëse siguria është problemi kryesor, është në dorën tonë të merremi dhe ta mbrojmë atë nëpërmjet kriptimit duke e konfiguruar sipas qëllimeve tona. Duhet të kihet parasysh që një VPN nuk të ofron fleksibilitetin e kërkuar nqs. hasen shërbime kritike gjatë funksionimit të saj, gjithashtu edhe kur ajo përbëhet nga lidhje dial-up të cilat nuk janë shumë të shpjeta.

Standartet e tunelizimit të përdorura nga VPN-të Cisco janë: IPSec., L2TP dhe GRE, ndërsa në teknologjitë e kriptimit mund të përfshihen DES dhe 3DES.

Një VPN përbëhet nga një tunel privat dhe i sigurtë midis një pike të largët dhe një porte. Natyra e “ndjeshme” dhe disi problematike e disa komunikimeve bën të mundur që të përdorim **IPSec.** për të siguruar: 1) Integritetin 2) Konfidencialitetin dhe 3) Autentikimin.

a) Çfarë bëjnë këto shërbime:

Konfidencialiteti

Nëse dërgohet dicka, atëherë personi i dëshiruar mund ta lexojë atë, ndërkohe që pjesëtarë të tjerë mund ta kapin atë por nuk mund ta lexojnë. Kjo realizohet me anë të algoritmave të kriptimit si DES.

Integriteti

Ka të bëjë me sigurinë që të dhënat e transmetuara nga burimi në destinacionin e dëshiruar arrijnë pa gabime dhe deformime. Kjo sigurohet nga algoritma të përzjerjes si MD5.

Autentikimi

Ka të bëjë me njohjen që të dhënat e marra janë të njëjta me të dhënat e dërguara dhe që dërguesi që pretendon se i ka dërguar është në fakt dërguesi i vërtetë. Kjo realizohet nga mekanizma siç është shkëmbimi i certifikatave dixhitale.

b) Nje VPN e dizenuar mire duhet te kete:

- Siguri
- Besueshmeri
- Mundesi Zgjerimi
- Menaxhim te rrjetit
- Menaxhim te politikave

3. Teknologjite e ndryshme VPN

VPN-të mund të paraqiten në forma të ndryshme dhe të implementohen në një varietet të ndryshëm rrugësh. VPN-të mund të klasifikohen jo vetëm duke u bazuar në shtresën e modelit OSI të cilën ato implementojnë por edhe mbi bazën e cilës model VPN-je ato mbështeten dhe paraqesin.

Modeli Peer

Modeli *peer* i VPN-së është ai model në të cilin përcaktimi i rrugës (path-it) në shtresën e rrjetit kryhet duke u bazuar në parimin e “kërcimit”, kërcim-pas-kërcimi (hop-by-hop). Nyjet e anës ose të skajit (ana e “klienit”) formojnë një lidhje ose marrëdhënie peer të lidhur me shtresën e rrjetit, me një VPN service provider dhe zgjedhin rrugën më të mirë në rrjet për në destinacionin final, ndryshe nga një mënyrë tjetër në të cilën rruga në rrjet është e parapërcaktuar.

Modeli Overlay

Modeli VPN-së *overlay* do të quhet ai model në të cilin përcaktimi i rrugës në shtresën e rrjetit për tek një nyje skaji bëhet në bazë të parimit “cut-through” (kalim-mes-përmes). Shtresa e rrjetit nuk ka “dijeni” për infrastrukturën bazë. Të gjitha nyjet e “skajit” (ana e “klientit”) janë efektivisht një hop-kërcim larg nga njëra-tjetra, pavarësisht se sa kërcime (hop-e) ekzistojnë fizikisht ndërmjet tyre.

VPN-të e shtresës së linjës (Link Layer VPNs)

VPN-të e shtresës së linjës implementohen në shtresën e dytë (shtresa e data link-ut) të modelit referues OSI. Kjo shtresë siguron platformën e përgjithshme të rrjetëzimit, ndërkohë që rrjetat diskrete ndërtohen në shtresën e rrjetit. VPN-të e ndryshme ndajnë të njëjtën infrastrukturë, por ato nuk kanë dallueshmëri nga njëra-tjetra. Ndryshimi midis këtij modeli dhe atij të qarqeve të dedikuara është se nuk ekziston asnjë orë (clock) e sinkronizuar e të dhënave midis dërguesit dhe marrësit, si dhe nuk ekziston asnjë rrugë (path) transmetimi e siguruar nga rrjeti bazë. Rrjetet Frame Relay dhe ATM janë shembuj të VPN-ve të shtresës së linjës.

VPN-të e shtresës së rrjetit

Këto lloj VPN-sh janë të implementuara në shtresën e tretë (shtresa e rrjetit) të modelit OSI. Do të paraqesim dy tipet e VPN-ve që implementohen në shtresën e rrjetit: Rrjetat “Tunneling” dhe Rrjetat Privatë Virtualë “Dial” (VPDN).

VPN-të “Tunneling”

VPN-të “Tunneling” po bëhen shumë të përhapura dhe zgjerimi më i madh i VPN-ve parashikohet në këtë drejtim. Tunelet mund të krijohen një router-i burim dhe një router-i destinacion, mund të jenë gjithashtu edhe të tipit router-me-router (router-to-router), ose host-me-host (host-to-host). Tunelimi (“tunneling”) mund të jetë “point-to-point”, ose “point-to-multipoint”, por tunelimi point-to-point është më i shkallëzueshëm se ai point-to-multipoint. Kjo gjë vjen sepse tunelimi point-to-point kërkon më pak menaxhim “nga lart”, duke e parë nga pikëvështrimi i mirëmbajtjes.

Një nga avantazhet më të mëdha të “tunneling” (tunelimit) është se lidhja “**backbone**” e VPN-së dhe subnet-et e lidhur VPN nuk patjetër të kenë adresa unike rrjeti. Kjo është shumë e rëndësishme nëq do të konsiderojmë numrin e madh të organizatave që përdorin një hapësirë adresash private.

Një VPN që përdor tunelimin mund të ndërtohet me dijen ose jo të network provider-it (siguruesit të rrjetit) dhe mund të përfshijë disa network provider-a. Natyrisht që performanca do të rrezikohet disi nëq service provider-i (siguruesi i shërbimit) nuk është në dijeni të tunelimit të përdorur dhe nuk siguron kualitet shërbimi adekuat.

Enkapsulimi i përgjithshëm Cisco i routimit (Generic Routing Encapsulation – GRE) përdoret për tunelimin midis router-it burim dhe atij destinacion, si dhe për router-me-router. Tunelet GRE sigurojnë një rrugë specifike brënda një WAN-i të shpërndarë duke enkapsuluar trafikun me “header-a” të rinj paketash për të siguruar arritjen në destinacionin specifik. Një tunel GRE konfigurohet midis një router-i burimi (ingress) dhe një router-i destinacion (egress). Paketat e caktuara për tu dërguar nëpër tunel enkapsulohen me një header GRE, transportohen nëpër tunel drejt adresës destinacion, dhe më pas i hiqet header-i GRE. Protokollat L2TP (Layer 2 Tunneling Protocol) i IETF dhe PPTP (Point-to-Point Tunneling Protocol) i Microsoft-it përdoren për tunelimin host-to-host. PPTP-ja nuk mund të funksionojë efektivisht pa disa gjëra sigurie shtesë (features), si psh. ato të siguruara nga IPSec. meqenëse dihet që ky protokoll ka probleme dhe cënueshmëri në sigurinë. Disa nga këto cënueshmëri (vulnerabilities) janë pakësuar me forcimin e mekanizmit të autentikimit PPTP, por përsëri mekanizmat e sigurisë sigurojnë një mbrojtje të dobët dhe janë të cënueshëm nga sulmet.

Tunelimi host-to-host është shumë më i sigurtë se ai router-to-router, për vetë faktin që tunelimi host-to-host mund ta enkriptojë të gjithë shkëmbimin e mesazheve. Kjo gjë nuk ndodh në tunelimin router-to-router, sepse në këtë lloj tunelimi vetëm tuneli enkriptohet, ndërkohë që anët ose pjesët host-router dhe router-host në të dy anët e “konversacionit” ngelen të paenkriptuara. Tunelimi konsiderohet si një model VPN-je *overlay*.

Rrjetat Privatë Virtualë “Dial”

VPDN-të që përdorin Internetin si një bartës të trafikut të aksesit në distancë janë bërë shumë “popullore”. Këto lloj VPN-sh jo vetëm që ulin koston në mënyrë reale, por sigurojnë edhe një fleksibilitet të dukshëm. Çdo pikë prezence e ISP-së (PoP – Point of Presence) përdoret për të siguruar shërbime të sigurtë aksesit RAS me një kosto sa më të vogël. L2TP-ja dhe PPTP-ja janë fundamentale për design-in VPDN dhe sigurojnë feature-at e tunelimit nëpërmjet të cilave trafiku RAS “arrin” shërbimin e dëshiruar. Një VPDN mund të përfshihet në modelin *overlay* të VPN-ve.

VPN-të e shtresës së Transportit dhe Aplikacionit

Këto VPN implementohen në shtresën e transportit dhe aplikacionit (Shtresat 4 dhe 5) të modelit referues OSI. Këto lloj implementimesh kërkojnë që aplikacioni të jetë në dijeni të VPN-së dhe kështu që duhet të ndërtohen me duke pasur parasysh këtë gjë. Megjithatë sigurisht që kjo lloj forme e VPN-së nuk është e zakonshme.

Intranet VPN-të

Një VPN intranet i lidh zyrat qendrore të një ndërmarrjeje, zyrat në distancë dhe zyrat e degëve në një rrjet të brendshëm nën një infrastrukturë të shpërndarë duke përdorur lidhje të dedikuara. Intranet VPN-të ndryshojnë nga extranet VPN-të sepse ato sigurojnë vetëm akses-in tek klientët e punësuar të ndërmarrjes. Në figurën më poshtë jepet një skenar në të cilin një klient VPN komunikon dhe lidhet me router-in VPN me mënyrën Dial-up.

Extranet VPN-të

Një VPN extranet lidh klientë të jashtëm, furnitorë, partnerë dhe grupe interesi në një rrjet klientësh të ndërmarrjes nën një infrastrukturë të shpërndarë duke përdorur lidhje të dedikuara. Extranet VPN-të ndryshojnë nga Intranet VPN-të sepse ato sigurojnë akses tek përdorues që janë jashtë ndërmarrjes.

Access VPN-të

Një *access* VPN siguron akses në distancë, të largët në intranetin ose extranet-in e klientëve të një ndërmarrjeje, nën një infrastrukturë të shpërndarë. Access VPN-të përdorin linjë analoge me dial-up, ISDN, DSL, IP të lëvizshme dhe teknologji kabujsh të ndryshëm. Ato lidhin në mënyrë të sigurtë përdorues të lëvizshëm, zyrat e degëve etj.

Përdoruesit në distancë

Interneti ofron një alternativë me kosto të ulët për ti dhënë mundësi përdoruesve të largët të aksesojnë rrjetin e korporatës. Në vend që të mbajë një sasi të madhe modem-ash dhe fatura telefoni me kosto të lartë, një sipërmarrje mund të japi mundësi përdoruesve të largët të aksesojnë rrjetin përmes internetit. Vetëm me një thirrje telefonike lokale të ISP-së, një përdorues mund të aksesojë rrjetin e korporatës.

Çfarë është një tunel?

Një tunel është një tip kriptimi që e bën lidhjen nga një pikë në pikën tjetër të sigurt. Tuneli quhet virtual sepse ai nuk mund të aksesohet nga pjesa tjetër e lidhjes në internet.

4. Vështrimi funksional

Nga pikëvështrimi funksional VPN-të kategorizohen si VPN të aksesit në distancë ose si site-to-site.

VPN të aksesit në distancë u referohen implementimeve në të cilën përdorues individual në distancë, të referuar si punonjësit mobile, aksesojnë rrjetin e korporatës nëpërmjet PC-ve të tyre. Punonjësit mobile mund të përdorin lidhjet tradicionale dial-in në një service provider lokal, dhe më pas të inicializojnë tunelin deri te korporata.

VPN-të site-to-site u referohen implementimeve në të cilat rrjeti në një vendndodhje lidhet me një rrjet në një vendndodhje tjetër nëpërmjet një VPN. Paisjet e rrjetave autentikojnë njëra-

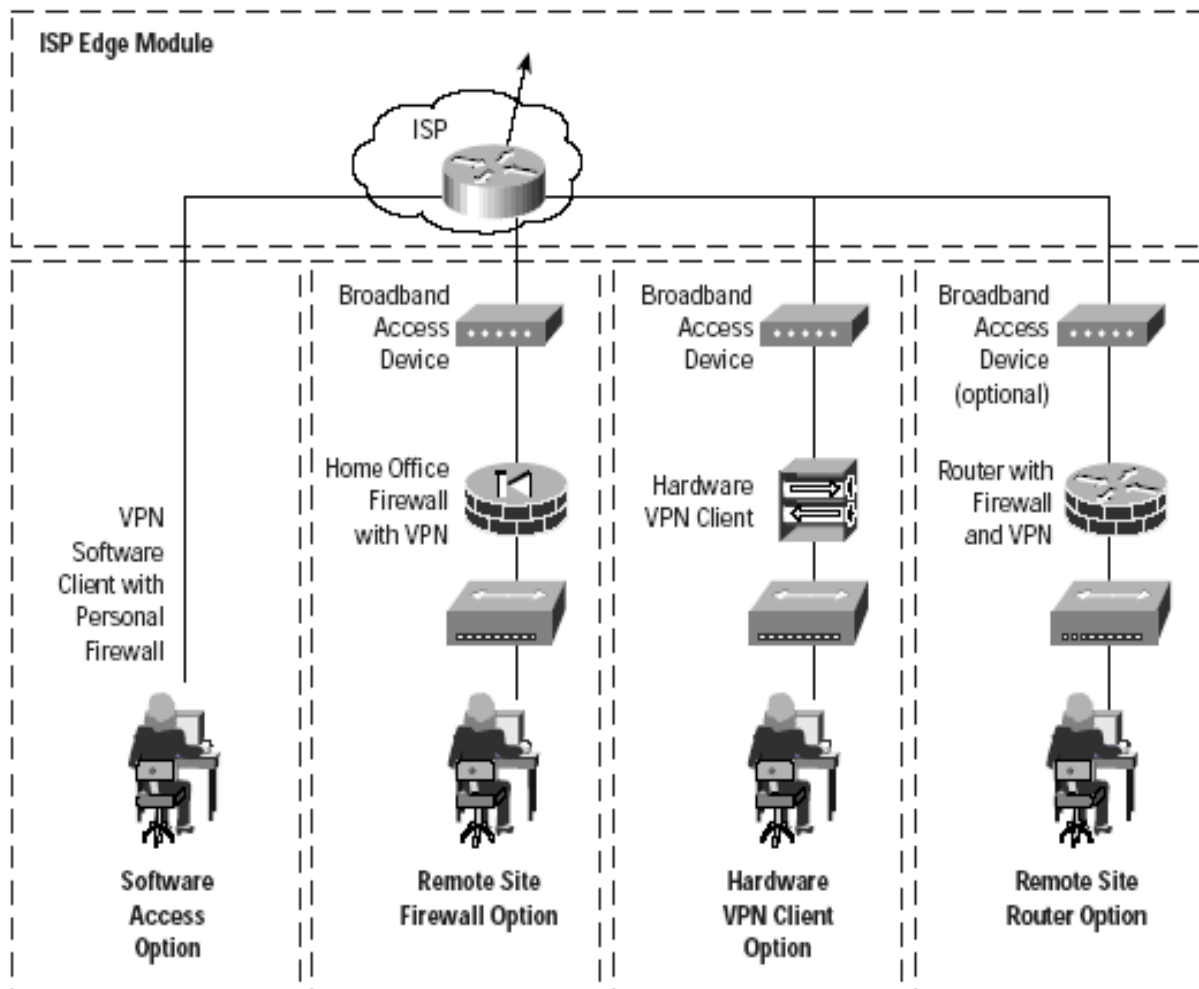
tjetrën dhe më pas vendosin lidhjen VPN midis siteve. Këto paisje më pas veprojnë si porta, duke e kaluar në mënyrë të sigurt trafikun në sitin e destinuar. Router-at ose firewall-et që suportojnë VPN-në dhe koncentratorët e dedikuar VPN, të gjithë e ofrojnë këtë funksion.

Ky dallim midis VPN-ve të aksesit në distancë dhe site-to-site bëhet gjithmonë e më i zbehur, ndërkohë që paisje të reja, si klientet hardëare VPN, bëhen gjithmonë e më të përhapur në përdorim. Paisje të tilla mund të shfaqen sikur janë një paisje e vetme që e akseson rrjetin, megjithëse mund të kemi një rrjet me disa paisje mbrapa kësaj.

III. Kapitulli 3 – Designet e përdoruesit në distancë

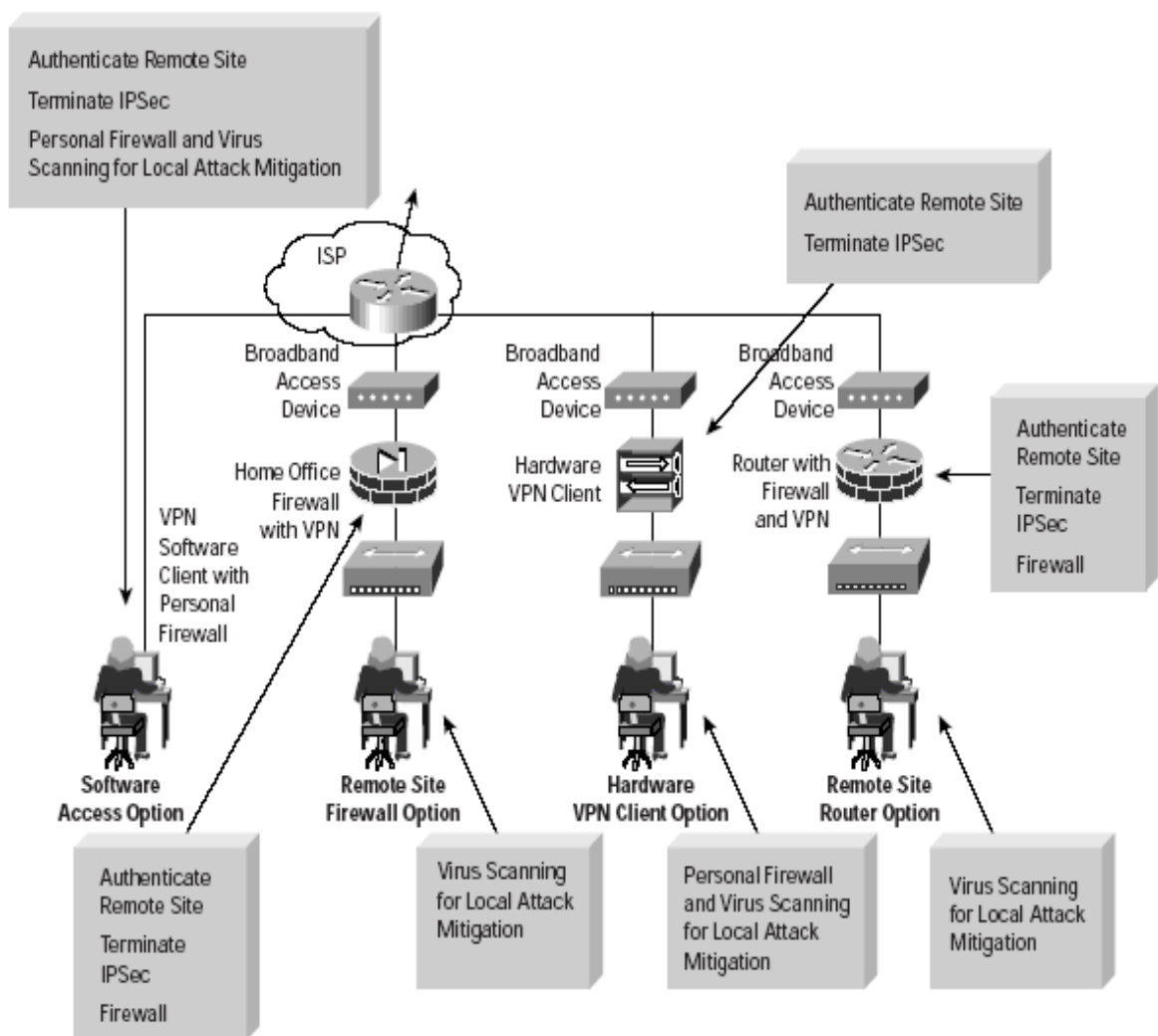
Ekzistojnë katër opsione për të siguruar lidhjet VPN të përdoruesve të largët me sitet e korporatës. Lidhjet në distancë aplikohen si në punonjësit mobile (të lëvizshëm) ashtu edhe në punonjësit shtëpi-zyrë. Qëllimi kryesor i këtij design-i është që të sigurojë lidhje nga site-i në distancë të zyrat qendrore të korporatës nëpërmjet ndonjë mjeti si interneti. Janë të vlefshme katër opsionet në vazhdim:

- *Opsioni me akses software* – përdoruesi në distancë me një klient VPN software dhe software personal firewalli në PC.
- *Opsioni remote-site firewall* – site-i në distancë i mbrojtur me një firewall të dedikuar që siguron “firewalling” dhe lidhje IPSec VPN me zyrat qendrore të korporatës. Lidhja WAN sigurohet nëpërmjet një ISP-je, nëse zotëron paisje të aksesit me brez të gjerë (dmth DSL ose modem kabëll)
- *Opsioni hardware VPN client* – sitet në distancë që përdorin hardware VPN client të dedikuar, i cili siguron lidhje IPSec VPN me zyrat qendrore të korporatës; lidhje WAN sigurohen nëpërmjet një ISP-je, nëse zotëron paisje aksesit me brez të gjerë.
- *Opsioni remote-site router* – siti në distancë që përdor një router i cili siguron firewalling dhe lidhje IPSec VPN me zyrat qendrore të korporatës. Routeri mund të sigurojë akses broadband të drejtpërdrejt ose të kalojë përmes një ISP-je, nëse zotëron paisje aksesit broadband

1. Paisjet VPN kryesore

- *Paisjet e aksesit broadband* – siguron akses në rrjetin broadband (DSL, kabëll, etj.)
- *VPN firewall* – siguron tunele të sigurtë të kriptuar end-to-end midis site-it në distancë dhe zyrave qendrore të korporatës; siguron mbrojtje në shtresën e rrjetit të burimeve të sitit në distancë dhe filtrim të plotë të trafikut.
- *Software firewall personal* – siguron mbrojtje në nivelin e paisjeve për PC individual
- *Opsioni router VPN me firewall* – siguron tunele të sigurtë të kriptuar fund-me-fund midis PC-ve individualë dhe zyrave qendrore të korporatës.
- *VPN hardware client* – siguron tunele të sigurtë të kriptuar fund-me-fund.

2. Opsioni me akses software

Opsioni i aksesit me software është e lidhur me punonjësit mobile dhe shtëpi-zyrë. Ajo që i nevojitet përdoruesit në distancë është një PC me softëra VPN dhe lidhje me internetin ose me rrjetin e një ISP nëpërmjet një lidhje dial-in ose Ethernet. Funkzioni kryesor i softwarit VPN klient është të vendosi një tunel të sigurtë të kriptuar nga paisja e klientit të një paisje VPN e zyrave qendrore të korporatës. Aksesit dhe autorizimi janë të kontrolluara nga mjedisi i zyrave qendrore kur filtrimi ndodh në firewall dhe në vetë klientin nëse të drejtat e aksesimit janë refuzuar nga polica e sigurisë. Përdoruesi i largët në fillim autentikohet, e më pas merren parametrat e IP, si adresën IP virtuale që përdoret për të gjithë trafikun VPN dhe vendndodhjen e serverave të emrave (DNS dhe WINS). Tunelizimi i ndarë mund gjithashtu të aktivizohet dhe çaktivizohet përmes sitit qendror. Në këtë dizajn, tunelizimi i ndarë është çaktivizuar, duke e bërë të nevojshme për të gjithë përdoruesit në distancë të aksesojnë internetin përmes lidhjes së korporatës kur kanë vendosur një tunel. Duke qënë se përdoruesit në distancë mund të mos e

duan gjithmonë të aktivizuar tunelin kur lidhen me internetin ose me rrjetin e ISP, software firewall personal rekomandohet për të zvogëluar infektimet e PC nga viruset.

3. Opsioni remote-site firewall

Opsioni remote-site VPN firewall është e lidhur me punonjësit shtëpi-zyrë ose mundësisht një degë e vogël zyre. Me këtë opsion supozohet që siti në distancë ka një lloj aksesit broadband nga service provideri. Firewall-i VPN është instaluar pas një DSL apo modem kabell. Firewalli VPN krijon një tunel të një paisje VPN e zyrës qendrore dhe siguron akses në internet përmes NAT dhe inspektim dhe filtrim të plotë. PC-të individual në rrjetin e sitit në distancë nuk kanë nevojë për një software VPN për të aksesuar burimet e korporatës, vec në mos udhëtojnë dhe të kenë nevojë për të aksesuar intranetin e korporatës përmes internetit. Në këtë konfigurim është aktivizuar tunelizimi i ndarë. Software për skanimin e viruseve rekomandohet për të zvogëluar rreziqet e tunelizimit të shpërndarë.

Përmbledhja e adresave vetjake duhet të implementohet në mënyrë që të lehtësohet ngarkesa administrative dhe të lejohet ndërkomunikimi i siteve në distancë nëse nevojitet. Aksesit dhe autorizimi në rrjetin e korporatës dhe internetin kontrollohen nga konfigurimi i firewallit të sitit në distancë dhe të paisjes VPN të zyrës qendrore. Konfigurimi dhe menaxhimi i sigurisë të firewallit të sitit në distancë mund të arrihet përmes një tuneli IPsec nga ana publike e firewallit deri te zyrat qendrore të korporatës. Ky kuadrim siguron që përdoruesve të sitit në distancë të mos u kërkohej të kryejnë ndonjë ndryshim në konfigurim të firewallit shtëpi-zyrë. Përdoruesit individual të sitit në distancë që aksesojnë rrjetin e korporatës nuk kryejnë autentikimin e përdoruesit në këtë opsion. Supozohet që mjedisi është i kontrolluar. Nëse mjedisi nuk është i kontrolluar, duhet marrë në konsideratë autentikimi i përdoruesit në firewallin e zyrës qendrore. VPN-ja përdor autentikimin e paisjeve me çelësa të ndarë. Në një shpërndarje të madhe rekomandohen certifikatat dixhitale.

4. Opsioni klient hardware VPN

Ky opsion është identik me opsionin remote-site firewall me ndryshimin që klienti hardware VPN nuk ka një firewall të plotë të vendosur. Ky opsion kërkon përdorimin e një firewall-i personal në hostet individuale, veçanërisht kur tunelizimi i ndarë është i aktivizuar. Pa firewallin personal, siguria e hosteve individual pas paisjes VPN varet nga sulmuesi nëse është në gjëndje të shmang NAT. Kjo varësi rezulton nga fakti se kur tunelizimi i ndarë aktivizohet, lidhjet me internetin kalojnë përmes një përkthimi adresash shumë-në-një dhe nuk kalojnë përmes ndonjë filtrimi në shtresën e katërt apo më sipër. Me tunelizimin e ndarë të çaktivizuar, i gjithë aksesit me internetin duhet të jetë përmes zyrave qendrore të korporatës. Ky kuadrim pjesërisht zvogëlon kërkesat për firewallet personal në sistemet fundor.

Një klient hardware VPN ofron dy avantazhe kryesore. E para, ashtu si me klientin VPN software aksesit dhe autorizimi në rrjetin e korporatës dhe në internet kontrollohen në mënyrë qendrore nga mjediset e zyrave qendrore të korporatës. Konfigurimi dhe menaxhimi i sigurisë

së paisjes VPN hardware bëhet përmes një lidhje *Secure-Sockets-Layer (SSL)*, nga siti qendror. Ky kuadrim nuk u kërkon përdoruesve në distancë të kryejnë ndonjë ndryshim në konfigurim në klientin hardware VPN. Avatntazhi i dytë i opsionit hardware VPN klient, është që PC-të individual në rrjetin e sitit në distancë, pavarësisht se çfarë sistemi operativ është instaluar, nuk kanë nevojë për një VPN client software për të aksesuar burimet e korporatës. Megjithatë, përdoruesit individual në sitin në distancë që aksesojnë rrjetin e korporatës nuk autentikohen me këtë opsion. Klienti hardware vepron në dy mënyra të mundshme. Në të parën, të gjithë përdoruesit pas klientit hardware duken si një përdorues i vetëm në intranetin e korporatës përmes përdorimit të NAT shumë-në-një. Në të dytën, të gjitha paisjet aksesojnë intranetin e korporatës pa NAT, dhe hostet në intranet mund të fillojnë lidhjet me hostet pas klientit hardware sapo vendoset tuneli. Mënyra e parë është më thjeshtë për tu menaxhuar dhe në këtë mënyrë më e shkallëzueshme, e dyta është më fleksibël. Niveli i sigurisë i ofruar nga të dyja mënyrat është i njëjtë. Klienti hardware VPN kalon përmes autentikimit të paisjes me koncentratorin VPN të zyrës qendrore, duke përdorur një grup të konfiguruar çelësash të ndarë. Supozohet se mjedisi është i kontrolluar. Nëse mjedisi nuk është i kontrolluar duhet marrë në konsideratë autentikimi në firewallin e zyrave qendrore. Në rastin kur kemi një përhapje të madhe, rekomandohet përdorimi i certifikatave dixhitale.

5. Opsioni remote-site router

Opsioni remote-site router është pothuajse identik me opsionin remote-site firewall me pak ndryshime. E para, duke qënë se kemi të bëjmë me një router me tipare të plota, mund të suportohen aplikime të avancuara si QoS. QoS mund të përdoret për të përcaktuar përparësinë në aksesimin e intranetit të korporatës mbi navigimin në Webin e Internetit. E dyta, ekziston një opsion për të integruar funksionet e një firewalli VPN dhe një paisje e aksesit broadband në një paisje të vetme. Ky opsion kërkon që ISP-ja juaj t'iu lejoj të menaxhoni routerin broadband, diçka kjo që nuk është e zakonshme.

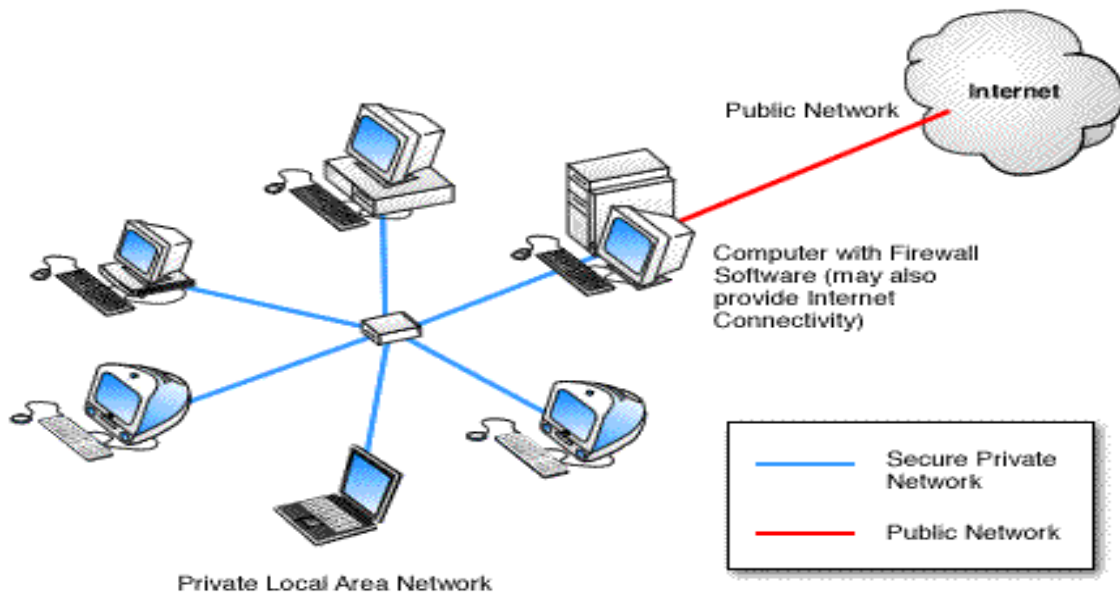
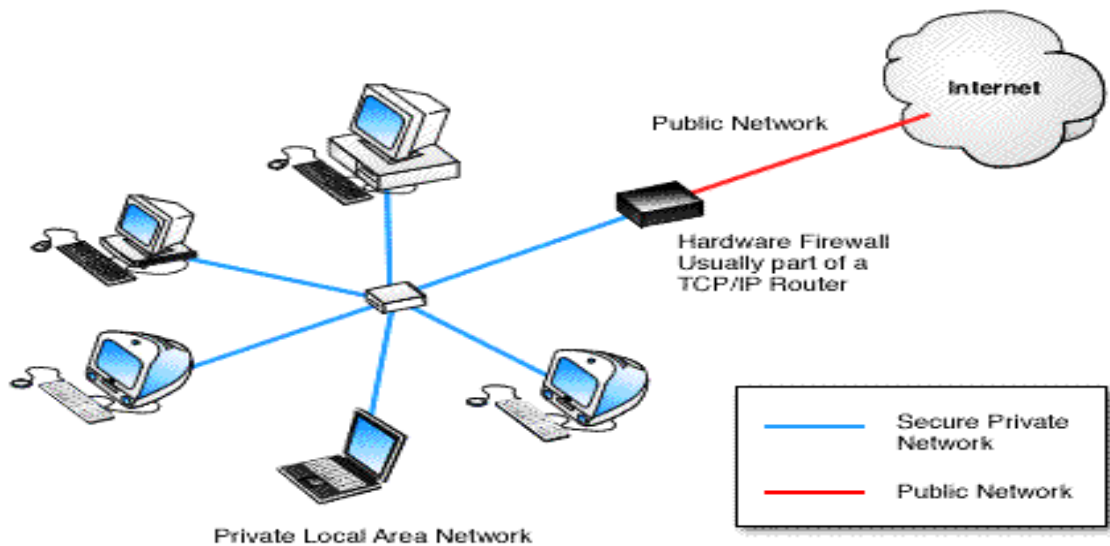
IV. Kapitulli 4 – Firewall-et funksionet dhe klasifikimi i tyre.

1. Çfarë është një Firewall

Një firewall është një software ose një hardware ASIC që vlereson dhe analizon trafikun në rrjet dhe e filtron atë duke u bazuar në një set rregullash të përcaktuara nga politika e sigurisë. Në këtë kështu firewall-et janë të ngjashme me router pasi dhe router-at shërbejnë për të kontrolluar trafikun e paketave TCP/IP. Për çdo paketë firewalli krahason komponentet e njohur të paketës me setin e rregullave të sigurisë dhe vendos nëse paketat do të lejohen të kalojnë.

Siç thamë një firewall mund të jetë një pajisje hardware ose një program software që ekzekutohet në një kompjuter host të sigurtë. Në secilin rast duhet të ketë të pakten dy ndërfaqe, një për rrjetin e brendshëm që do të mbrojë të konsideruar si të sigurtë dhe një për rrjetin publik të jashtëm të konsideruar si jo të sigurtë.

Ne figurat e mëposhtme jepen dy rastet kur firewall-i është një hardware ASIC apo thjesht një software i cili ekzekutohet në një kompjuter normal.

Me poshtë po japim avantazhet dhe disavantazhet e të dy tipeve të firewall-eve.

a) Firewall-et Hardware

- Tentojne te sigurojne nje mbrojtje me te plote se firewalllet software
- Nje firewall hardware mund te mbroje me shume se nje sistem ne nje kohe te caktuar.
- Ato nuk ndikojne ne performancen e sistemit duke qene se nuk ekzekutohen ne sistemin tone Jane te pavarur nga sistemi operativ dhe aplikacionet te perdorura ne rrjetin tone.
- Jane te kushtueshem, vetem nese kemi nje numer te madh makinash qe ne duam te mbrojme mund te kushtojme me pak te kemi nje firewall hardware sesa nje numer kopjesh te nje firewalli software per cdo makine. Duke qene se nuk ekzekutohen ne kompjuterin tone mund te jene te veshtire te konfigurohen.

b) Firewall-et Software

- Zakonisht jane shume te lire
- Jane shume te thjeshte per tu konfiguruar
- Duke qene se ekzekutohen ne kompjuterin tone ato kerkojne burime te sistemit tone (CPU,memorje, hapësirë te harddiskut).
- Shpesh mund te konfliktoje me sistemin tone operativ
- Duhet te instalojme versionin korrekt per sistemin tone operativ ne menyre qe te jete kompatibel me te.

2. Funksionet e një firewall-i

Nje firewall eshte nje pajisje mbrojtese pra qe ne se konfigurohet ne menyren e duhur e ul pasigurine ne nje nivel te kenaqshem. Nese duhet te ndertojme nje firewall, gjeja e pare per te cilen duhet te shqetesohemi eshte se cfare po perpiqemi te mbrojme. Kur lidhemi me rrjetin e jashtem pra ne Internet ne rrezikojme informacionin qe kemi ne kompjuter, resurset dmth kompjuterin ne teresi dhe gjithashtu dhe reputacionin tone apo te kompanise :

Nje firewall ekzaminon te gjitha paketat qe rutohen ndermjet 2 ose me shume rrjeteve te lidhur tek nderfaqet e firewall-it per te pare nese keto paketa permbushin kriteret e specifikuara . Nese ky kusht plotesohet paketat lejohen te kalojne, ne te kundert ato hidhen poshte(discard). Firewalllet mund te filtrojne paketat duke u bazuar ne adresat e tyre IP te burimit dhe te desinacionit si dhe numrit te portes se perdorur. Kjo eshte e njohur dhe si address filtering. Firewalllet mund te filtrojne tipe te ndryshme trafiku rrjeti. Nje gje e tille njihet dhe si protokoll filtering sepse vendimi per te kaluar apo jo nje pakete behet ne baze te protokollit qe perdoret, psh HTTP ,TELNET,FTP etj. Pra qellimi kryesor i perdorimit te firewall-it eshte imponimi i sigurise ne komunikimin midis rrjetit te brendshem dhe atij te jashtem. Nje firewall mund te beje dhe autentikimin e perdorueseve te cilet jane te autorizuar per te komunikuar nepermjet tij sipas nje politike sigurimi te paracaktuar.

3. Klasifikimi i Firewallle-ve

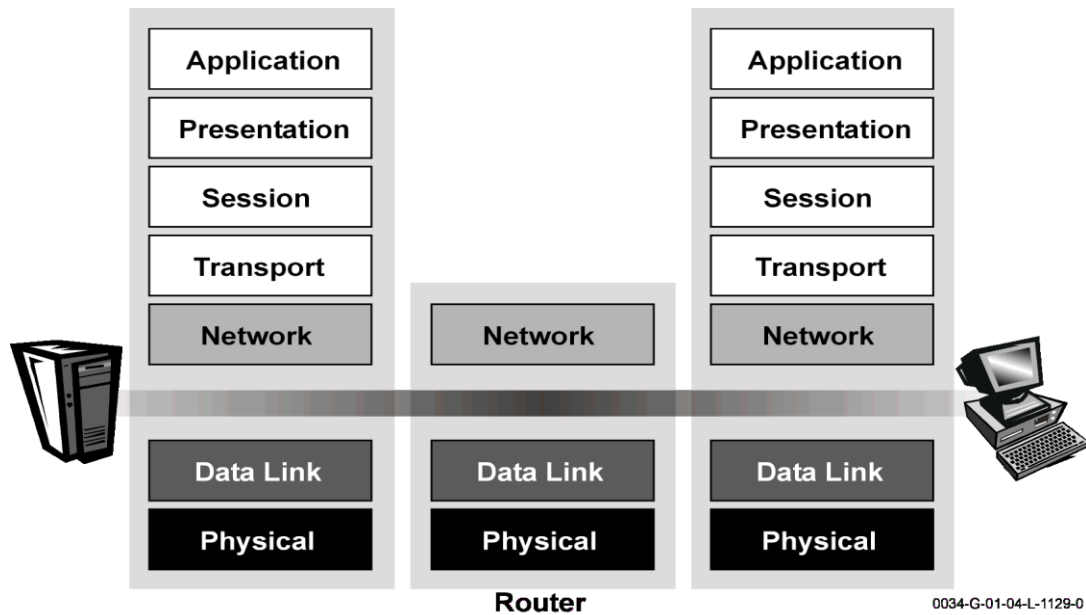
Duke pasur parasysh modelin OSI per komunikimin ne rrjet , lidhur me shtresen ne te cilen operojne firewall-et mund t'i ndajme ne tre grupe kryesore:

- Packet Filters
- Application Layer Firewalls
- Stateful Inspection Firewalls

a) Packet Filters

Firewall-et *Packet Filters* e bazojne vendimin e tyre mbi filtrimin e paketave ne analizimin e adresave IP burim dhe destinacion te paketave ose ne numrin e portave te perdorura. Meqenese keto tipe firewall-esh operojne ne shtresen e rrjetit ato jane te pavarur nga aplikacionet, dhe mund te sigurojne performance dhe shkallezueshmeri optimale. Megjithate *Packet Filters* jane firewalllet me pak te sigurte. Arsyeja kryesore eshte se ata nuk jane te orientuar nga aplikacionet dhe nuk analizojne permbajtjen e paketave dhe as formatin e protokollit te perdorur. Me poshte jepet nje figure qe shpjegon operimin e packet filter nga pikepamja e modelit OSI.

Avantazhet e packet filters :

- Te pavarur nga aplikacionet
- Performance e larte
- Shkallezueshmeri

Disavantazhet e packet filters

- Siguri e ulet
- Asnje analize siper shtreses se rrjetit
- Konfigurim dhe menaxhim i veshtire

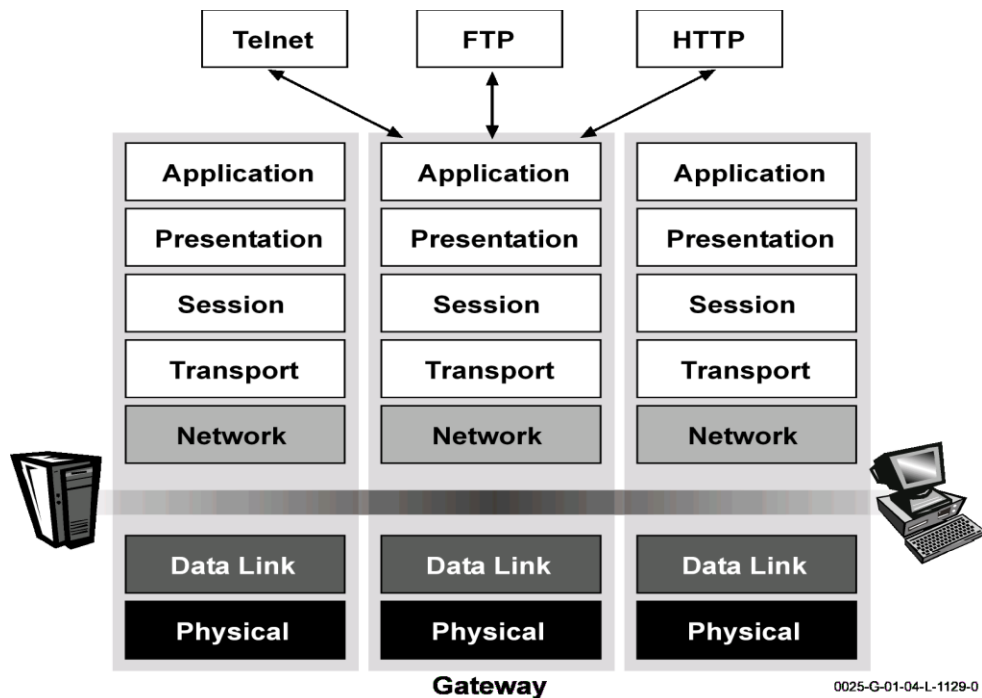
Shembull: Lista e aksesit

ACL e meposhtme i perket nje routeri Cisco te serise 2514 dhe eshte nje shembull i qarte i nje packet filter. Me anen e saj ne bllokojme te gjithe trafikun TCP pervec atij HTTP (porta 80), HTTPS (443), FTP(21 dhe 20), dhe DNS(53).

```
access-list 101 permit tcp any any eq 21
access-list 101 permit tcp any any eq 20
access-list 101 permit tcp any any eq 80
access-list 101 permit tcp any any eq 443
access-list 101 permit tcp any any eq 53
access-list 101 permit tcp any any gt 1023
```

b) Firewall-et e shtresës së aplikacionit (Proxies)

Ne ekstremin tjetër të klasifikimit të firewall-eve qendrojnë *application gateways* ose siç njihen ndryshe me emrin *Proxies*. Keto tipe firewall-esh implementojnë sigurinë në rrjet duke ekzaminuar të gjithë shtresën e aplikacionit. Ata e realizojnë këtë duke thyer modelin klient-server. Në këtë rast çdo komunikim klient-server do të ketë nevojë për dy lidhje: e para nga klienti tek firewalli dhe e dyta nga firewall-i për tek serveri. **Çdo proxy do të ketë nevojë për një daemon ose proces aplikativ** duke e bërë shkallëzueshmerinë dhe suportin një problem të vertetë. Në figurën e mëposhtme jepet funksionimi i një Application gateway e parë nga pikepamja e modelit OSI

Avantazhet e application gateways:

- Konsiderohen si metoda më e sigurtë për kontrollin e lidhjeve në rrjet
- Firewall-i punon në shtresën e aplikacionit dhe kupton plotësisht protokollin që përdoret.
- Ata sigurojnë aktivitet të mirë *log* si dhe informacion mbi protokollin.
-

Disavantazhet e application gateways :

- Mund të shndërrohen në piken e dobët në transmetime me gjerësi të madhe brezi.
- Shpeshherë janë të ngadalta dhe nuk mund të përshtaten për streame të dhenash me shpejtësi të lartë si për sh. VoIP.
- Proxiet mund të jenë të disponueshme vetëm për shërbimet TCP.
- Numri i proxies të suportuara është i kufizuar.
- Çdo lidhje ka nevojë për procesin e saj daemon. Një gjë e tillë mund të ezaurojë resurset e makinës duke përfshirë këtu CPU dhe memorien.

- Mund të kemi ekspozim të sistemit operativ në nivel të ulët dhe kompromentim të stack-ut TCP/IP

c) Stateful Inspection Firewalls

Keto tipe firewall-esh, të cilët janë patentuar nga *Check Point Firewall Technologies*, është standarti industrial për zgjidhjet e sigurisë në rrjet në kompanitë e mëdha. **Ne keto tipe firewall-esh paketat interceptohen në shtresën e rrjetit për performancë më të lartë (si në rastin e packet filters), por të dhënat e derivuara nga të gjitha shtresat e komunikimit aksesohen dhe analizohen për siguri më të lartë.** Kështu keto tipe firewall-esh na ofrojnë një nivel më të lartë sigurie duke inkorporuar komunikimin dhe informacionin mbi kontekstin e paketave, i cili ruhet dhe rinovohet vazhdimisht në një tabelë gjendjeje dhe në një tabelë komunikimi.

Avantazhet e stateful inspection firewalls janë:

- Janë më të shpejtë se application proxies.
- Mund të kontrollojnë të gjithë paketën TCP/IP.
- Mund të kuptojnë detajet e protokolleve.
- Janë të lehtë për tu administruar me një terminal GUI.
- Sigurojnë regjistrim ngjarjesh mjaft të mirë.

Disavantazhet e stateful inspection firewalls përmbledhin:

- Janë më pak të sigurtë se application proxies.
- Janë më të ngadalta se firewall-et packet filtering.
- Administrimi i firewall-it mund të duket i lehtë me një terminal GUI, duke lejuar që administratorë pak të kualifikuar të aksesojnë firewall-in
- Për disa protokolle keto firewall-e ofrojnë të njëjtin nivel sigurie si packet filters.

4. Demilitarized Zones (DMZ)

Një zonë e demilitarizuar (DMZ) izolon hostet që janë të aksesueshme nga jashtë rrjetit (web server ose FTP server) nga serverat e brendshëm. Hostet e jashtëm janë vendosur në një zonë të ndarë të lidhur me firewallin. Kjo krijon DMZ. Çdo subnetwork është konfiguruar gjithashtu me zonën e tij të sigurisë duke e lidhur atë me firewallin. I gjithë trafiku ndërmjet zonave dhe i gjithë trafiku mes Internetit dhe të gjithë zonave është kontrolluar nga firewalli. Në këtë mënyrë çdo zonë është izoluar dhe sistemet në çdo zonë besojnë vetëm sistemet brenda së njëjtes zone. Prandaj nëse një hacker arrin të aksesojë një host, hostet e tjera në rrjet janë akoma të sigurtë. DMZ shpesh herë janë përdorur për servera të caktuar si web server që duhet të jete të aksesueshme nga 2 rrjeta të ndara, nga ai i brendshëm i konsideruar si i sigurtë dhe nga ai i jashtëm i konsideruar si i pasigurtë. Zakonisht një organizatë e organizon intranetin e saj në mënyrë të tillë që serverat që përmbajnë informacion të rezervuar vendosen në rrjetin e brendshëm ndërkohë që serverat të cilët aksesohen si nga rrjeti i brendshëm dhe nga ai i

jashtem si psh webserver-at, mailserver-at vendosen ne DMZ duke eliminuar mundesine qe te ndodhen ne te njeitin subnet me serverat e brendshem te kompanise. Me pas percaktohet dhe trafiku i lejuar drejt ose nga rrjetit te jashtem, atij te brendshem dhe DMZ.

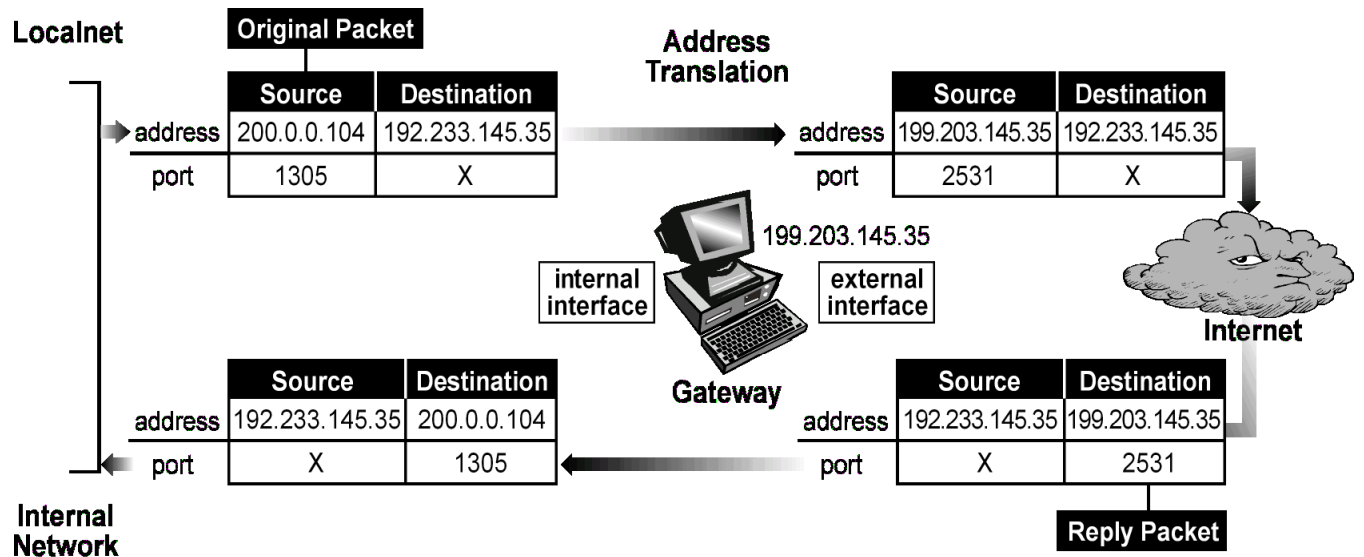
5. Network Address Translation (NAT)

Nje menyre tjeter per te mbrojtur rrjetin tone prapa firewall-it eshte duke i caktuar subnete apo tere rrjetit adresa IP te konsideruara si private. Ne ditet e sotshme kjo eshte bere nje gje me se e domosdoshme si pasoje e procesit te ezaurimit te adresave IP. Me pas kur dalin nga rrjeti i brendshem keto adresa IP private perkthehen ne adresat IP publike te rezervuara pra te blera nga ne. Nje gje e tille behet e mundur nga mekanizmi i perkthimit te adresave NAT. Praktikisht si pasoje e NAT adresat e rrjetit tone te brendshem jane te padukshme dhe e vetmja adrese qe shihet eshte adresa publike qe i eshte caktuar kompanise sone. Adresat e meposhtme jane caktuar si private pra per perdorim te brendshem nga organi vendimarrës i Internetit IANA (Internet Assigned Numbers Authority).

- **10.0.0.0 /8**
- **172.16.0.0 /12**
- **192.168.0.0 /16**

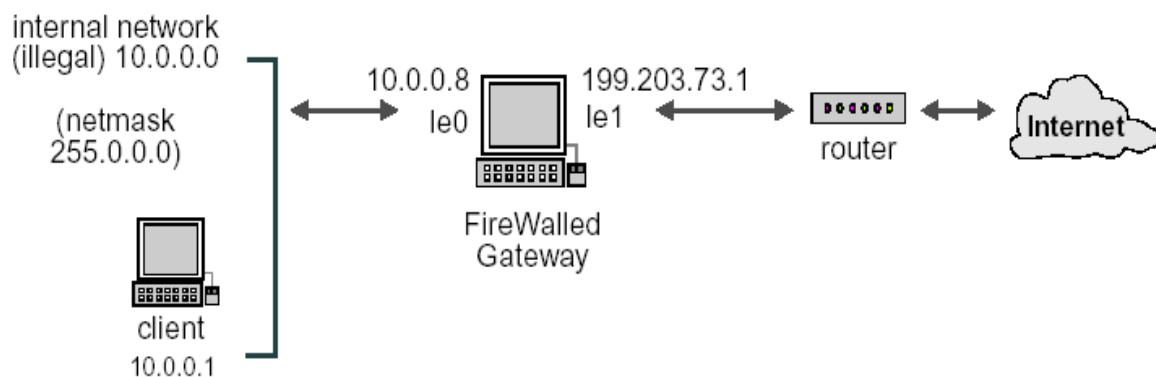
NAT mund te operoje ne dy menyra:

- **Hide:** Adresat e brendshme te rrjetit perkthehen ne nje adrese te vetme publike. Per te dalluar midis adresave te brendshme te rrjetit perdoret numri i portes i cili ndryshon ne menyre dinamike per te identifikuar adresen e brendshme nga erdhi paketa. Ky lloj NAT-i nuk funksionon ne rastet kur numri i portes se protokollit nuk mund te ndryshoje dhe atehere kur serveri i jashtem duhet te njohe klientin ne baze te adreses IP te tij.

1079-G-01-03-1-0404-1

- **Static:** Çdo adrese private perkethehet ne nje adrese korresponduese publike duke lene te pandryshuar tipin e portes qe perdoret. Ka dy nentipe te NAT-it statik:
 - Menyra statike burim
 - Menyra statike destinacion

V. Kapitulli 5 – Check-Point si paketë firewall VPN

Paketa Check Point Next Generation (NG) perbehet nga disa produkte te konceptuar per te krijuar nje zgjidhje totale mbi çeshtjen e sigurise. Siguria ne rrjet nuk shihet nen kendveshtrime individuale te instalimit te nje firewall-i apo te konfigurimit te nje lidhjeje VPN. Arkitektura SVN (Secure Virtual Network) e ofruar nga CheckPoint i perfshin gjithe aspektet e sigurise ne rrjet ne nje produkt te vetem dhe te lehte per tu perdorur, per me teper me nderfaqe GUI

Arkitektura SVN shikon te gjithe rrjetin e ndermarrjes ne teresi duke mos perfshire vetem rrjetin lokal LAN si dhe lidhjet WAN te tij por duke trajtuar dhe me perdoruesin VPN te lidhur ne distance.

Paketa e produkteve Check Point Next Generation (NG) eshte projektuar per te permbushur nevojat e sigurise dhe te menaxhimit te kerkuara nga arkitektura SVN. Keshtu perdorimi i Firewall 1/VPN 1 si mbrojtjes i rrjetit te brendshem dhe si pike fundore e sigurte per te gjithe trafikun VPN ploteson nevojat primare te sigurise per te gjithe kompanite. Pasi kemi siguruar zemren e sistemit, SecuRemote i shtohet paketes NG si nje aplikacion GUI qe na ofron nje konfigurim VPN shume te thjeshte. **Secure Client** eshte projektuar per te ndertuar funksionalitetin e SecuRemote duke lejuar Menaxheret e Sigurise per te vendosur dhe per te imponuar Politikat e Sigurise per platformat klient qe lidhen me sherbimin VPN. Ne versionin NG, paketes se produkteve CheckPoint ju shtuan dhe dy aplikacione te reja per te lejuar menaxheret e sigurise te menaxhojne user-at si dhe account-et. Komponenti Account Management u shtua per te menaxhuar account-et e perdoruesve te ruajtura ne serverat LDAP (Lightweight Directory Access Protocol), dhe User Authority (UA) u integrua per te bere te disponueshem informacionin e autentifikimit te marre nga Firewall-1/VPN-1, ndaj aplikacioneve te tjera. Per te ndihmuar ne menaxhimin e rrjetit, dy mjete te reja u integruan ne suiten e produkteve NG. Meta IP lejon menaxhimin e serverave DNS dhe DHCP, nderkohe qe FloodGate-1 siguron menaxhimin e Quality of Service (QoS), shume i nevojshem ne Internet dhe ne lidhjet VPN. Se fundmi per te siguruar informacion te deatajuar mbi sigurine dhe per perdorimin jo vetem te produkteve te pakets NG por dhe te aplikacioneve te tjera te pales se trete (third-party), CheckPoint ka integruar Reporting Module.

1. Arkitektura e CheckPoint

Paketa Check Point Firewall-1/VPN-1 perfshin produktet e meposhtme:

- **SmartClient**
- **SmartCenter Server**
- **Enforcement Module**
- **SVN foundation**
- **OPSEC**

a) SmartClient

SmartClient është aplikacioni GUI që lejon administratorin e sistemit të konfigurojë dhe të monitorojë modulën e performimit (CheckPoint Firewall-1/VPN-1). Në përberje të tij janë këto aplikacione kryesore:

SmartDashboard përmban komandat dhe mjetet e duhura për analizimin dhe menaxhimin e sigurisë së rrjetit të tone me anën e krijimit dhe menaxhimit të politikave të sigurisë. Është mjete kryesor për konfigurimin e serverit SmartCenter. Lehtësi në përdorim dhe eliminimi i menuve të njepasnjeshme për të gjetur objektet.

SmartUpdate është utiliteti kryesor që shërben për të rinovuar licencat e leshuara nga CheckPoint, menaxhimin e instalimeve software në mënyrë remote duke leshuar licencat përkatëse si dhe për update-imin e disa moduleve CheckPoint në mënyrë të njëkohshme.

SmartView Tracker është programi kryesor që menaxhon log-et e marra nga modulet e performimit. Ky program na ofron mundësinë për të aplikuar filtra të ndryshëm ose queries në rekordet e afishuara.

SmartView Status na ndihmon për të monitoruar në kohë reale të gjithë produktet CheckPoint të instaluar si dhe produktet OPSEC. Në mund të vendosim alarme (alerts) si dhe paralajmërime (warnings) në bazë të gjendjes së produkteve. Këto mund të gjenerohen në varësi të kushteve të caktuara si p.sh. përdorimi i CPU, hard disk gati plot, politike jo të instaluar apo humbje sinkronizimi.

SmartView Monitor shërben për diagnostifikimin e rrjetit. Është programi kryesor që na lejon për të analizuar trafikun në rrjet dhe lidhjet si dhe për të siguruar informacion në kohë reale për performancën e rrjetit dhe gjendjen e sigurisë.

SmartView Reporter është programi që gjeneron reportet.

b) Smart Center Server

Serveri SmartCenter ose i quajtur ndryshe në versionet e mëparshme të Check Point serveri i menaxhimit është pika qendrore e arkitektures Check Point. Ai përdoret për të shpërndarë politikën e sigurisë drejt moduleve të performimit dhe për të ruajtur skedarët log që me pas i upload-ohen stacioneve menaxhuese (SmartClient). Përveç kësaj module i

menaxhimit ruan bazen e te dhenave te user-ave si dhe objektet e ndryshme te rrjetit te perdorur ne politikat e sigurise. Serveri i Menaxhimit gjithashtu kontrollon ne se Politika e Sigurise eshte e percaktuar ne menyre te sakte dhe eshte e kompiluar ne formatin qe i nevojitet modulit te inspektimit. Serveri i Menaxhimit SmartCenter eshte kompatibel dhe me pajisje te pales se trete pasi me te mund te konfigurojme dhe ACL e router-ave.

Serveri SmartCenter permban:

- **Databasen e objekteve**
- **Databasen e user-ave**
- **Rregullat e sigurise**
- **Databasen e log-eve**

Ne qender te arkitektures Check Point qendron pikerisht Moduli i Menaxhimit. **Ky modul i cili ndodhet ne serverin SmartCenter konfigurohet duke perdorur klientet GUI (SmartClient) te cilet mund te jene te instaluar ne te njejten platforme ku eshte instaluar SmartCenter ose ne nje platforme tjeter.** Nje konfigurim i tille na lejon qe te menaxhojme te gjitha sigurine e rrjetit nga nje Server Menaxhimi i vetem.

c) Moduli i përforcimit

Moduli perforcimit permbledh modulin e inspektimit si dhe serverat e sigurise Firewall-1 dhe VPN-1. Ai instalohet ne nje gateway Interneti ose ne pikat e aksesit te rrjetit. Me perkufizim nje pike aksesit do te quajme piken ku rrjeti lokal eshte i lidhur pra i aksesueshem me rrjetin e jashtem. Moduli i perforcimit permbledh:

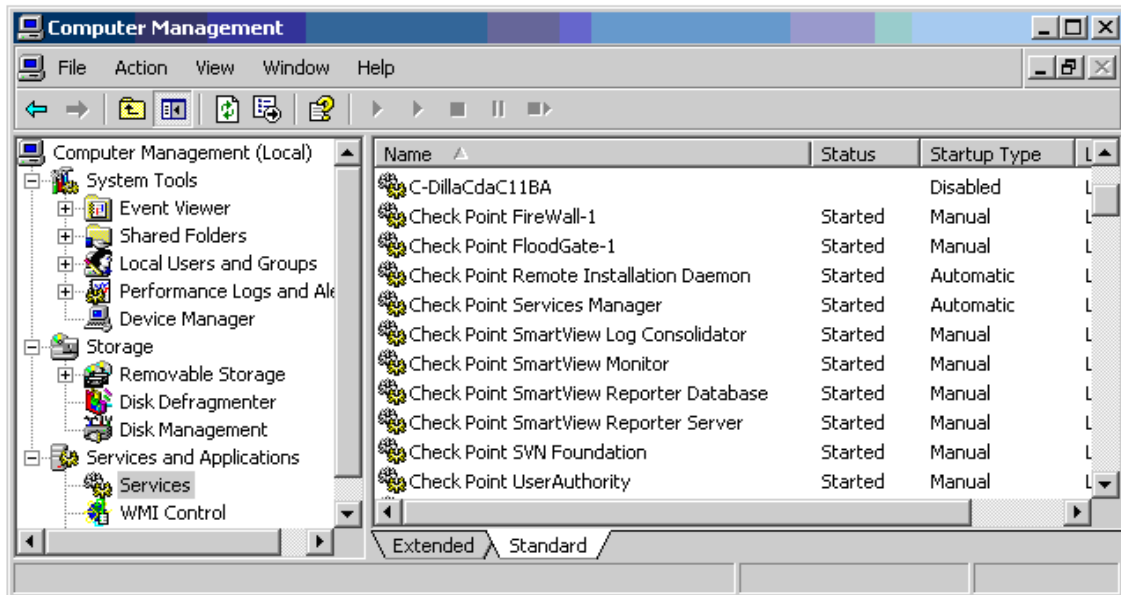
- **Modulin e Inspektimit** i cili ekzaminon te gjitha komunikimet
- **Serverat e Sigurise** te cilet sigurojne autentifikim si dhe veti te sigurise ne permbajtje ne nivelin aplikativ per SMTP, Telnet, FTP, HTTP dhe rlogin.
- **Moduli i Firewall-it** i cili eshte i vendosur midis shtreses se data-link dhe asaj te rrjetit ne modelin OSI

d) SVN Foundation

Baza SVN konsiderohet si sistemi operativ Check point (CPOS). SVN ka aftesine qe te konfiguroje dhe te menaxhoje sigurine e firewall-it, rrjetet VPN, alokimin e bandwidth-it, adresimin IP etj. Te gjitha produktet CheckPoint pervec SmartConsole perdorin sherbimet CPOS:

- Komandat **cpstart** dhe **cpstop**
- Daemonin Check Point (**cpd**)
- Rojtarin (watchdog) per sherbimet kritike
- Utilitetin **cpconfig**
- Utilitetin e licensave

- Daemonin **snmp**

e) **OPSEC (Open Platform for Security)**

Asgje nuk mund te konsiderohet perfekte, keshtu qe Check Point krijoi nje program per te lejuar firmat te tjera zhvilluese dhe prodhuese qe te plotesojne paketen standarte me produkte dhe sherbime shtese. Pra OPSEC siguron kompatibilitetin e paketes Check Point me aplikacione te tjera te pales se trete. Shembuj te OPSEC jane:

- **CVP** (Content Vectoring Protocol) server: Ky server perdoret per te ekzaminuar permbajtjen e paketave TCP/IP dhe zakonisht perdoret per skanim virusesh.
- **UFP** (URL Filtering Protocol) server: Perdoret ne percaktimin e resurseve URI. Perdoret zakonisht per te pare dhe per te ndryshuar permbajtjen HTTP.
- **SAMP** (Suspicious Activity Monitoring Protocol): Eshte nje protokoll ne te cilin sistemet e dedektimit IDS te paleve te trete mund te lidhen me modulet Check Point per te bllokuar sulmet.
- **LEA** (Log Export API): Ky protokoll lejon produktet shtese qe te aksesojne skedaret log te firewall-it (fw.log) ne menyre qe te gjenerojne reporte ose te bejne analizimin e ngjarjeve.
- **OMI** (Object Management Interface): Perdoret per te siguruar nje nderfaqe te sigurte drejt bazave te te dhenave te Serverave te Menaxhimit Check Point.
- **SAA** (Secure Application API): Kjo eshte nje nderfaqe per programim aplikacionesh (API) qe suporton krijimin e produkteve qe autentifikojne user-at me modulet Check Point. Produktet e certifikuara OPSEC ne kete kategori permbledhin PKI (public key infrastructure), kartat smart, serverat e autentifikimit dhe serverat e direktorive.

- **UAA (User Authority API):** Perdoret per te ofruar informacion mbi sigurine ne rrjet ndaj aplikacioneve te pales se trete.

VI. Kapitulli 6 –Realizimi i VPN me Check Point

VPN perdorin procedura te ndryshme kriptografike per te autentikuar userat dhe per te siguruar qe te dhenat do te mbeten private. Shume protokolle jane zhvilluar per te arritur qellimet e meposhtme:

- **Fshehtesia (privacy):** Asnje person nuk duhet te jete ne gjendje te lexoje mesazhin e derguar pervec derguesit dhe marresit te vertete per te cilin ky mesazh eshte derguar.
- **Verifikimi (authenticity):** Marresi i mesazhit te enkriptuar duhet te jete i afte te verifikoje me siguri se kush eshte derguesi i mesazhit.
- **Integriteti i te dhenave (data integrity):** Marresi i mesazhit duhet te jete i afte te verifikoje ne se mesazhi eshte alternuar apo modifikuar gjate transmetimit.

Nje VPN eshte nje rrjet qe ndertohet duke perdorur nje infrastrukture publike te perbashket dhe qe alokon ne menyre dinamike qarqe virtuale per te lidhur nyjet dhe per te transmetuar te dhena private. VPN perdorin autentikimin per te siguruar qe vetem personat e autorizuar lejohen per te aksesuar resurset e rrjetit. Me nje fjale VPN eshte nje tunel i enkriptuar. Keto tunele mund te krijohen ne nje nga tre menyrat e meposhtme:

- **Klient – Klient**
- **Gateway – Gateway**
- **Klient – Gateway**

1. Protokollet VPN

Protokollet e perdorur ne lidhjet VPN perfshijne:

- **PPTP:** Point to Point Tunneling Protocol eshte implementimi Microsoft i nje protokollit qe ngjan me nje protokoll point-to-point por qe transmeton te dhena ne internet.
- **L2TP:** Layer 2 Tunneling Protocol eshte zgjidhja RFC per lidhjet VPN
- **L2F:** Layer 2 Forwarding Protocol eshte standarti VPN i implementuar nga Cisco
- **IPSec:** Konsiston ne nje bashkesi protokollesh dhe standartesh qe sigurojne integritet dhe konfidencialitet me anen e proceseve te meposhtme:
 - **Autentikim:** Procesi i verifikimit te derguesit dhe i sigurimit qe te dhenat nuk jane modifikuar gjate kalimit ne rrjet.
 - **Enkriptim:** Procesi i transformimit te te dhenave ne nje forme te palexueshme nga asnjeri pervec marresit te vertete per te cilin te dhenat jane derguar.

- **Menaxhim i çelesave:** Procesi i krijimit, administrimit dhe shkembimit të çelesave të përdorur për autentikim dhe enkriptim.
- **SSL:** Një protokoll që u zhvillua fillimisht nga Netscape dhe që përdoret për komunikim të autentikuar dhe të enkriptuar midis klienteve dhe serverave. Përdorimi më i zakonshëm është në HTTP e sigurtë (HTTPS). Protokollin Check Point SIC (Secure Internal Communications) që shërben për komunikime të sigurta në rrjet, bazohet tek SSL.

2. Kriptimi

Kriptografia në përgjithësi është procesi i transformimit të të dhënave në një formë të palexueshme. Sistemet kriptografike përdorin algoritma që ndahen në dy grupe të mëdha: algoritma simetrike dhe algoritma josimetrike.

Algoritmat simetrike përdorin një çelës sekret i cili është i njëjti si në pajisjen kriptuese ashtu dhe në atë dekriptuese. Algoritmat më të përdorsheëm simetrike janë:

- **DES:** Algoritmi enkriptues më i përdorur.
- **3DES:** Triple DES është më i sigurtë se DES sepse përdor tre çelësa të veçantë duke ulur kështu mundësinë e crackimit të algoritmit.
- **CAST:** Algoritmi kriptimi i bazuar në RFC 2144.
- **AES:** AES është standarti i avancuar i kriptimit i bazuar në algoritmin Rijndael. Ka tre gjatësi çelësash: 128, 192 dhe 256 bit.

Algoritmat asimetrike përdorin dy çelësa të veçantë: një për kriptim dhe një për dekriptim. Këto çelësa njihen me emrin çelësa publike dhe private. Algoritmat më të përdorur asimetrike janë:

- **DH:** DH është një algoritmi asimetrik i bazuar në logaritme diskrete.
- **RSA:** Është një algoritmi që përdoret për transmetimin e çelsave dhe bazohet në dy numra të mëdhenj.
- **PGP:** PGP u zhvillua fillimisht si një aplikacion i lirë për sigurinë në e-mail.

Algoritmat simetrike përdorin një çelës të vogël dhe janë të shpejta. Problemi i tyre qëndron në shkëmbimin e çelsit. Në kontrast algoritmat asimetrike përdorin një çelës të madh por janë të ngadalta. Zakonisht përdoren në fazën e parë të transmetimit për shkëmbim çelësash.

3. Algoritmat e Hashit

Një algoritmi hashi merr një mesazh me një gjatësi arbitrare dhe prodhon në dalje një mesazh me gjatësi fikse të njohur si *fingerpint* ose *digest*. Funksionet hash mund të përdoren për aplikacionet e firmave digitale, ku një skedar i madh duhet të kompresohet në një mënyrë të sigurtë përpara se të kriptohet me një çelës privat (sekret). Algoritmet më të përdorur hash janë **HMAC-SHA** dhe **HMAC-MD5**. Funksionet hash më të përdorur në kriptografinë e çelsave publike janë:

- **MD2:** funksion hash 128 bit
- **MD5:** funksion hash 128 bit
- **SHA-1:** funksion hash 160 bit

6.6.4 – IP Security

IPSec konsiston ne disa protokolle:

- **SA:** Security Association siguron nje lidhje virtuale midis entiteteve peer IPSec per te percaktuar se kush prej sherbimeve IPSec jane te disponueshme midis ketyre entiteteve.
- **AH:** Authentication Header siguron integritet per paketat duke perfshire nje checksum hashi ne pakete. Ne se marrim nje pakete me AH dhe veprimi checksum rezulton i suksesshem, mund te sigurohemi qe paketa eshte ne gjendjen e saj origjinale. AH i ben hash te gjithë paketes qe nga koka IP deri ne fundin e paketes.
- **ESP:** Encapsulating Security Payload siguron konfidencialitet per paketat duke i enkriptuar ato me nje algoritem enkriptues. Ne se marrim nje pakete me ESP dhe e dekriptojme ate ateherë ne e dime qe ndajme te njejtin password sekret me entitetin tone peer dhe se paketa nuk eshte lexuar gjate transmetimit.
- **IPComp:** IP Payload Compression siguron nje menyre per te kompresuar paketat perpara enkriptimit me ESP.
- **IKE:** Internet Key Exchange perdoret per te transmetuar sekretin simetrik (çelesin simetrik).

4. Skemat e Kriptimit

Nje skeme kriptimi konsiston ne elementet e meposhtem:

- **Nje protokoll i menaxhimit te celesave**— per te gjeneruar dhe ndryshuar celesat
- **Nje algoritem kriptimi** — per kriptimin e mesazheve
- **Nje algoritem autentikimi**— per te siguruar integritetin

Skemat e kriptimit qe suportohen nga VPN-1/FireWall-1

- **Manual IPSec**
- **IKE**
- **SKIP**
- **FWZ**

a) Skema e kriptimit ‘Manual IPSec’

Paketat IP kriptohen ne perputhje me standartin ESP (Encapsulating Security Payload) sipas te cilit paketa origjinale enkriptohet dhe enkapsulohet brenda nje pakete me te madhe.

Ka dy menyra per te bere enkapsulimin:

- Tunnel Mode
- Transport Mode

Tunel Mode

Ne Tunel Mode, e gjithë paketa (përfshirë edhe koken IP) kriptohet në përputhje me SA (Security Association). Një koke ESP që përmban SPI dhe të dhëna të tjera, shtohet në fillim të paketës, dhe ndërtohet një IP e re.

Paketa e re përmban:

- Koken e re IP
- Koken ESP
- Paketën origjinale të kriptuar

Më pas paketa e re dërgohet në destinacion. E mira e kësaj mënyre është se destinacioni i specifikuar në header-in e ri IP mund të jetë i ndryshëm nga ai i specifikuar në header-in origjinal IP. Kështu është e mundur të dërgosh paketën në një host i cili bën deskriptimin në interes të një numri tjetër hostesh; deskriptori host deskripton paketën, heq header-at ESP dhe IP pastaj dërgon paketën origjinale në destinacionin e caktuar.

Transport Mode (nuk suportohet nga VPN-1/FireWall-1)

Ne Transport Mode, header-i IP nuk kriptohet. Një header ESP futet midis header-it IP dhe header-it të shtresës së transportit. Header-i i shtresës së transportit dhe çdo gjë pas saj kriptohet.

Kjo metodë nuk e rrit gjatësinë e paketës aq sa Tunnel Mode. Paketa e ekriptuar duhet dërguar në destinacionin origjinal.

Te Metat:

Celesat janë të fiksuar gjatë kohezgjatjes së lidhjes.
Nuk ka mekanizma për shkëmbimin e celesave.

b) Skema e Kriptimit IKE

IKE është një standart për kalimin SA midis dy hosteve që do të përdorin IPSec, dhe është skema e menaxhimit të celesave që është zgjedhur për IP Version 6.

Shkëmbimi i celesave IKE është i ndarë në dy faza:

Faza 1 (Agresive Mode)

Në këtë fazë peers vendosin një IKE Security Association që do të përdoret për enkriptimin dhe autentikimin.

Faza 2

Duke perdorur SA te vendosur ne fazen 1, peers vendosin nje SA per kriptimin e trafikut IPSec. Celesat mund te modifikohen sa here te jete e nevojshme gjate kohezgjatjes se lidhjes duke permbushur fazen 2.

c) Skema e Kriptimit SKIP

SKIP, e zhvilluar nga Sun Microsystems, shton dy tipare ne manualin IPSec

- Celesa te permiresuar—Manuali IPSec perdor celesa fiks, SKIP perdor nje hierarki celesash
- Menaxhimi i celesave—SKIP implementon nje protokoll te menaxhimit te celesave per Manual IPSec.

SKIP siguron nje hierarki celesash te ndryshueshem ne kohe, qe perdoren per kriptimin e lidhjes po aq mire sa edhe implementimi i nje protokolli te menaxhimit te celesave. SKIP gjithashtu perfshin ESP dhe AH, dhe i shton header-in e tij paketes.

Celesi i kriptimit dhe celesi i autentikimit jane te ndare nga celesi i sesionit, i cili ndyshon ne intervale te caktuara, ose kur nje sasi te dhenash kalon nje prag te vene.

Se fundmi celesi i sesionit i ndryshuar komunikohet duke e kriptuar ate me celesin Kijn i cili ndryshon cdo ore. Celesi Kijn derivohet nga bashkesia e celesave sekrete Deffie-Hellman, duke perdorur nje funksion hash. Cdo korrespondent pajiset me pjesen publike te celesit Deffie-Hellman te korrespondentit tjetër qe ben transmetimin me celesin e saj RSA.

SKIP perfshin nje protokoll pre kete shkembim te celesave publik.

d) Skema FWZ

Sipas kesaj skeme nje mesazh kriptohet me nje celes sekret te derivuar ne menyre te sigurte nga korresponduesit Diffie-Hellman.

Numri I celesave qe mund te menaxhohen eshte propocional me numrin e koresponduesve. Kjo eshte ne kontrast me disa skema te tjera, ne te cilat numri I celesave te menaxhuar eshte propocional me katrorin e numrit te koresponduesve.

Header-at e paketave TCP/IP nuk kriptohen, perte siguruar qe protokolli do te marre dhe dergoje paketat ne menyre korrekte. Header-i i tekstit TCP/IP kombinohet me celesin e sesionit per te kriptuar pjesen e te dhenave te cdo pakete, keshtu qe dy paketa te ndryshme nuk mund te kriptohen me te njejtin celes. Nje checksum kriptografik fute ne cdo pakete per te siguruar integritetin e te dhenave.

e) Skemat Public Key

VPN-1/FireWall-1 suporton dy tipe celesash publik:

- Deffie-Hellman

Nje cift celesash, publik-private, Deffie-Hellman perdoret per te llogaritur nje celes sekret i cili do te perdoret me pas per kriptimin dhe deskriptimin e mesazheve. Gjate shkembimit te celesave nuk shkembehet asnje informacion sekret keshtu qe nuk kerkohet nje kanal i sigurte.

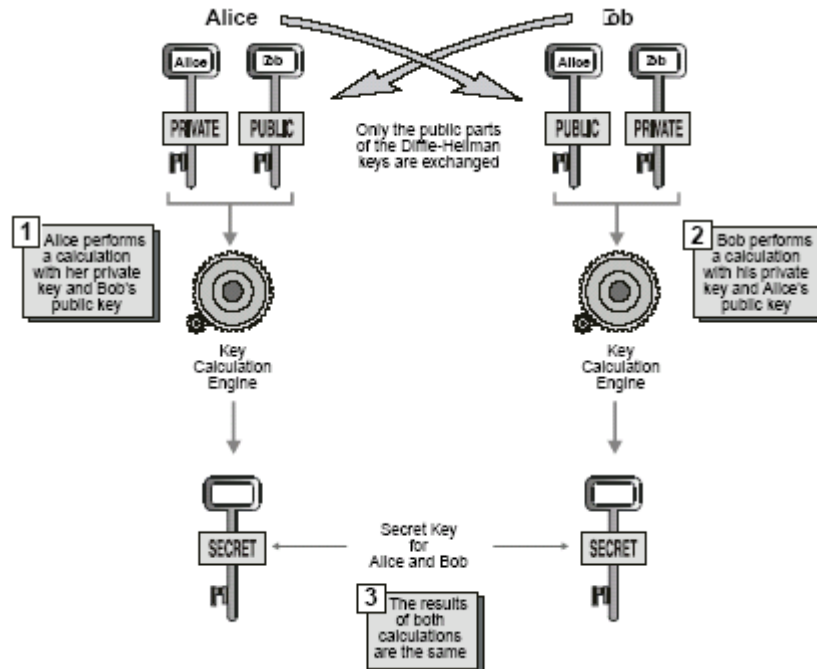
- RSA Public Keys

Ne kontrast me ciftin e celesave Deffie-Hellman, cifti i celesave publik-privat RSA perdoret per te kriptuar mesazhe. Nje mesazh i kriptuar me nje celes publik mund te deskriptohet vetem me nje celes privat dhe anasjelltas. Shkembimi i celesave perfshin edhe shkembimin e iformacionit sekret, keshtu qe duhet ruajtur duke perdorur deshmi.

Figura e meposhtme ilustron skemen Deffie-Hellman, pjeset publike dhe private te celesave te dy personave Alice dhe Bob. Procesi i shkembimit eshte si me poshte:

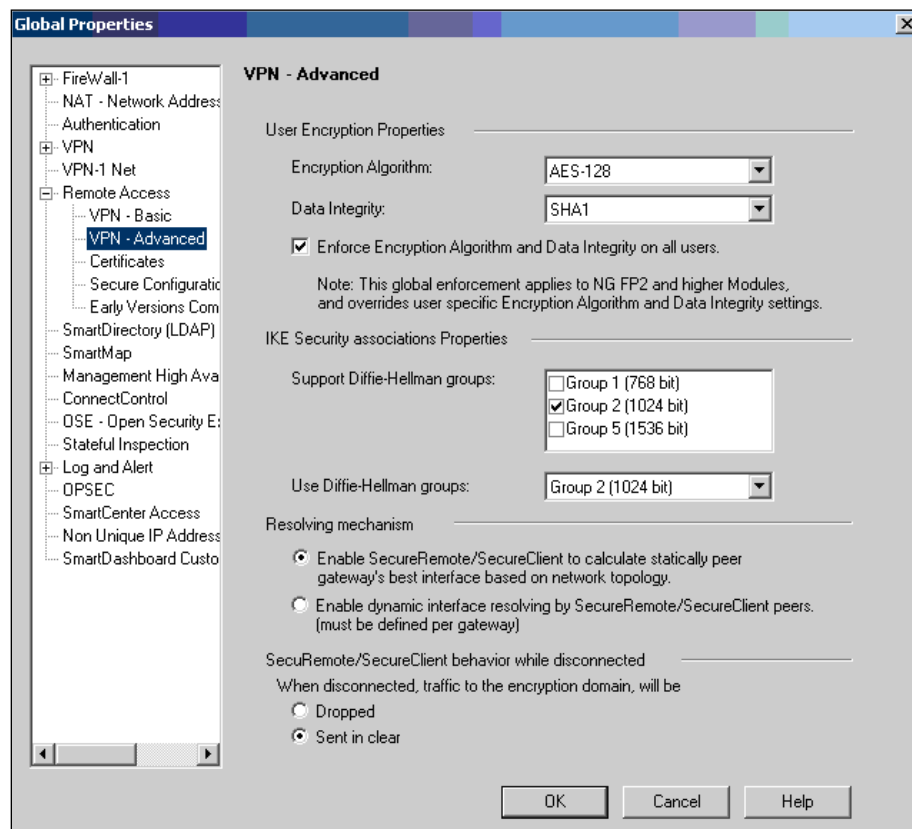
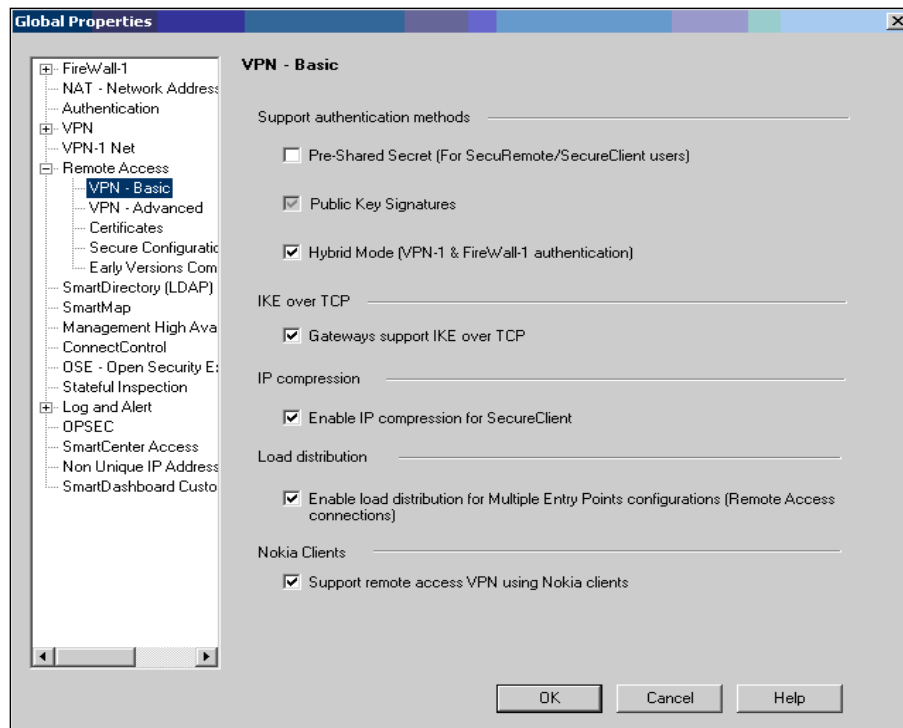
1. Bob merr celesin publik te Alice dhe ben disa llogaritje duke perfshire celesin e tij privat dhe celesin publik te Alice.
2. Alice merr celesin publik te Bob dhe ben disa llogaritje duke perfshire celesin e saj privat dhe celesin publik te Bob.

Rezultati i te dy llogaritjeve eshte i njejti, dhe ky rezultat eshte celesi sekret. Asnje informacion sekret nuk shkembehet, keshtu qe nuk ka mundesi qe nje pergjues te pervetesoje celesin sekret.

f) SecuRemote

VPN SecuRemote është aplikacioni klient që krijon një tunel VPN midis një useri remote dhe rrjetit të brendshëm që menaxhohet nga një modul Checkpoint, duke e lejuar userin remote që të aksesojë informacionin dhe serverat me anën e dial-up apo lidhjeve të dedikuara LAN. Për të vendosur një lidhje të tillë klient – gateway duhet specifikuar në serverin e menaxhimit SmartCenter, userat që kanë të drejtë aksesit në rrjetin e brendshëm. Kështu fillimisht duhet krijuar profili i userit remote në bazën e të dhënave të userave në serverin e menaxhimit. Hapi i dytë do të jetë konfigurimi i firewallit për të realizuar lidhjen me klientin VPN. Ky konfigurim përfshin përcaktimin e komunitetit VPN në të cilin do të marrë pjesë firewalli, çertifikatat apo çelësat sekrete që do të perdoren etj. Për të parë konfigurimet e VPN japim komandën **Global Properties** tek menuja **Policy**. Në dritaren që na shfaqet hapim direktorinë **Remote** dhe klikojmë tek **VPN Basic** dhe më pas tek **VPN Advanced** për të parë konfigurimin e gateway tone lokal. Në figurat e mëposhtme shihet ky konfigurim për një lidhje VPN. Hapi i fundit që duhet bërë do të jetë krijimi i një rregulle në Bazën e Rregullave për grupin e userave SecuRemote që do të aksesojnë rrjetin tone. Në këtë rregull fusha **Source** duhet të përmbajë grupin e userave SecuRemote ndërkohë që fusha destinacion do të përmbajë një rrjet, një server apo një grup serverash. Veprimi do të jetë Client Encrypt.

g) SecureClient

VPN-1 SecureClient ka te njejtin funksion si SecuRemote por permban veçori shtese per sigurine si psh siguri ne permbajtje, regjistrimi i aktivitetit ne te dhena log dhe alerte. Me pak fjale SecureClient eshte SecuRemote i pajisur me firewall personal. Firewalli eshte i konfiguruar me rregullat Desktop Security te cilat shkarkohen nga Baza e Rregullave ne serverin e menaxhimit SmartCenter ne momentin e logimit te klientit.

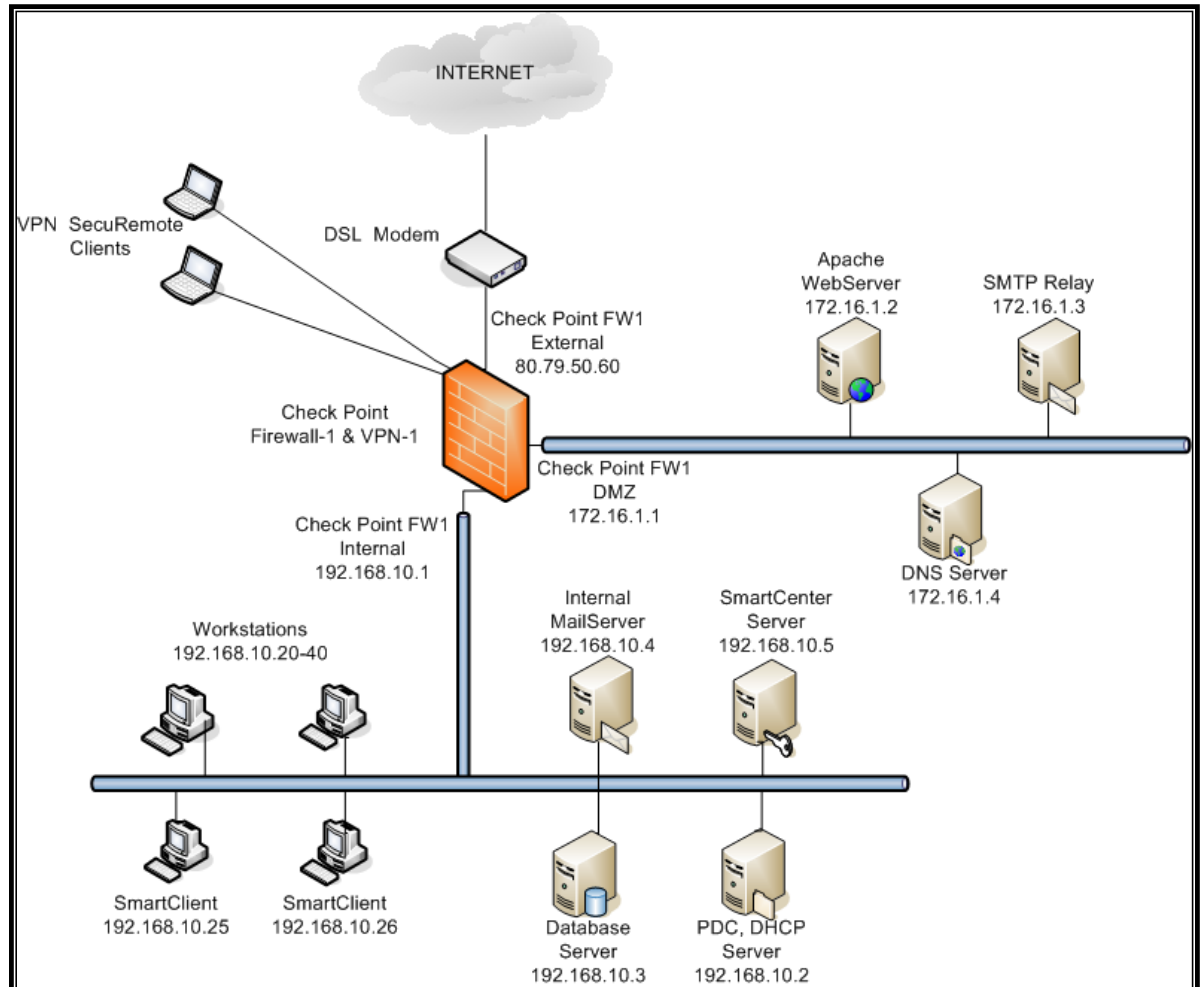
h) VPN pa klientë (Clientless VPN)

VPN pa kliente jane zgjedhja me e mire per tu perdorur per akses remote kur trafiku pra te dhenat qe duhet te aksesojme jane faqe Web apo e-mail. Nga vete emri ato nuk kane nevojë per program klient si SecuRemote apo SecureClient pasi perdorin nje web browser te zakonshem. Protokolli i perdorur eshte SSL pra kemi te bejme me HTTPS (HTTP te sigurte).

Pervec konfigurimeve normale te firewallit ne rastin e VPN pa kliente na duhet te krijojme dhe nje objekt Web Server dhe te specifikojme ne te sherbimin HTTPS. Per te krijuar objektin Web Server krijojme nje host te ri dhe e quajme Web_Server dhe i caktojme adresen IP. Me pas tek ky host qe krijuam do te percaktojme sherbimin HTTPS.

VII. Kapitulli 7 –Implementimi i Check Point

Bashkengjitur eshte nje rrjet praktik te cilin e kemi zgjedhur si model te rrjetit te nje kompanie apo biznesi:

1. Infrastruktura e rrjetit

Rrjeti eshte konceptuar te ndertohej sipas skemes se meposhtme. Per arsye sigurie serverat te cilet jane te aksesueshem nga interneti si psh WebServi Apache, SMTP Relay i cili menaxhon e-maillet inbound dhe outbound si dhe DNS severi jane vendosur ne nje DMZ pra duke i izoluar nga subneti i brendshem i kompanise ku jane vendosur serverat me te rendesishem si DB server qe mund te kene informacione konfidenciale dhe qe nuk duhet te dalin jashte kompanise. Ne rrjetin e brendshem eshte vendosur dhe Serveri i Menaxhimit te firewallit SmartCenter si dhe klientet GUI SmarClient qe do te administrojne firewallin te cilet

do të jenë në qendër të vëmendjes sone. Le të shohim me në detaj pjesët përberëse të rrjetit të brendshëm.

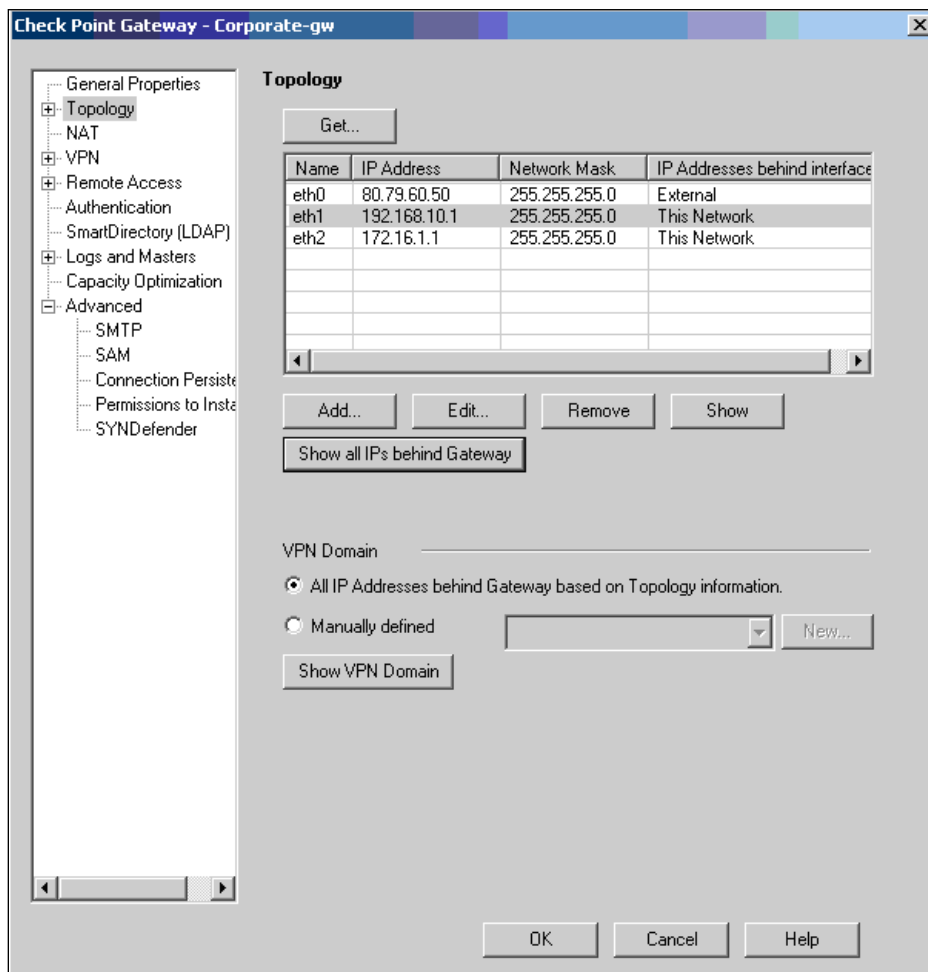
- **Internal Mail Server:** Është serveri që menaxhon sistemin e postës elektronike të brendshme të kompanisë. Në të është instaluar Microsoft Exchange 2000.
- **PDC, DHCP Server:** Kontrolleri i Domainit të kompanisë. Në të është instaluar Active Directory ku janë të specifikuar të gjithë kompjuterat si dhe userat e kompanisë. Shërben dhe si DHCP server për të pajisur me adresë IP të gjithë kompjuterat të konfiguruar me adresë IP dinamike.
- **Database Server:** Në të ruhet baza e të dhënave të kompanisë që përmban të gjithë informacionin mbi operimin e saj. Në të ruhen dhe të gjithë dokumentat që përdoren nga punonjësit e kompanisë.
- **SmartCenter Server:** Është serveri që menaxhon firewallin dhe që ruan të dhënat log të regjistruara nga moduli i përforcimit.
- **Web Server:** Serveri që menaxhon faqen e internetit të kompanisë.
- **SMTP Relay:** Është serveri që menaxhon trafikun inbound dhe outbound të e-mailit pra që menaxhon e-mailët që janë të drejtuar brenda dhe jashtë rrjetit të brendshëm të kompanisë.
- **DNS Server:** Serveri që ofron shërbimin DNS për kompjuterat e brendshëm të kompanisë.

Interneti në rrjetin e brendshëm sigurohet nga ISP me anën e një linje të dedikuar DSL. Mund të përdorim dhe një linjë backup dial-up në rast defekti të linjës kryesore. Me anën e VPN resurset e rrjetit të brendshëm do të aksesohen nga disa usera remote që mund të jenë partnerët e kompanisë apo punonjësa mobile.

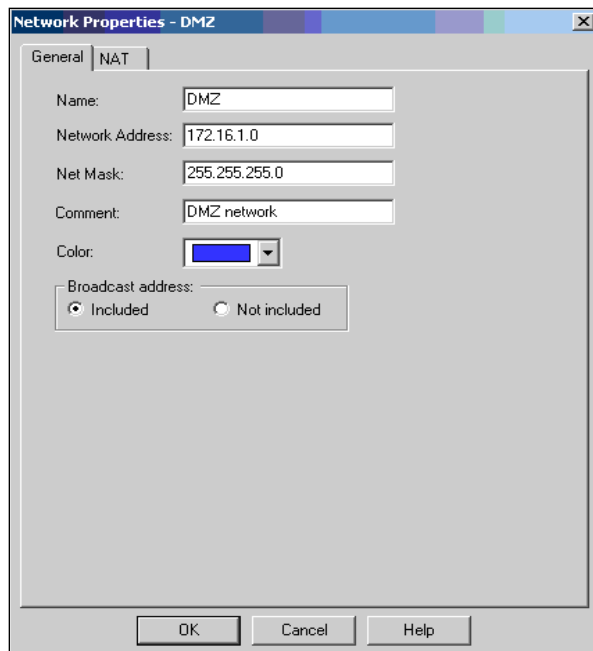
Moduli qendror i përforcimit Firewall-1 & VPN-1 mund të jetë një kompjuter ose një platformë hardware si p.sh. Nokia IS500. Për thjeshtësi kemi zgjedhur rastin kur ky modul është një platformë Windows 2000 ku janë aktive vetëm shërbimet e domosdoshme për operimin e tij si firewall. Duhet të ketë tre ndërfaqe rrjeti të konfiguruar si në figurë. Maska e përdorur do të jetë ajo default 24 që i korrespondon subnet mask 255.255.255.0. Pasi i kemi konfiguruar të treja ndërfaqet e rrjetit të modulit të përforcimit aktivizojmë *IP-forwarding* dhe me pas mund të fillojmë instalimin e Firewall-1 & VPN-1 tek ky kompjuter, të SmartClient tek serveri menaxhimit dhe të klientëve GUI sipas hapave të përshkruara më parë. Gjate instalimit të SmartClient do të na kërkojë të bëjmë regjistrimin e licensave për produktin tone Check Point, përcaktimin e klientëve GUI duke dhënë adresat IP të kompjuterave në rrjet ku kemi instaluar SmartClient përkatesisht 192.168.10.25 dhe 192.168.10.26 si dhe krijimin e entiteteve me të drejta administrative mbi serverin e menaxhimit SmartCenter. Në fund do të bëhet dhe inicializimi i autoritetit të brendshëm certifikues. Të gjitha këto procedura janë shpjeguar në kapitullin tre për instalimin dhe konfigurimin e Check Point NG.

2. Krijimi i objekteve të rrjetit

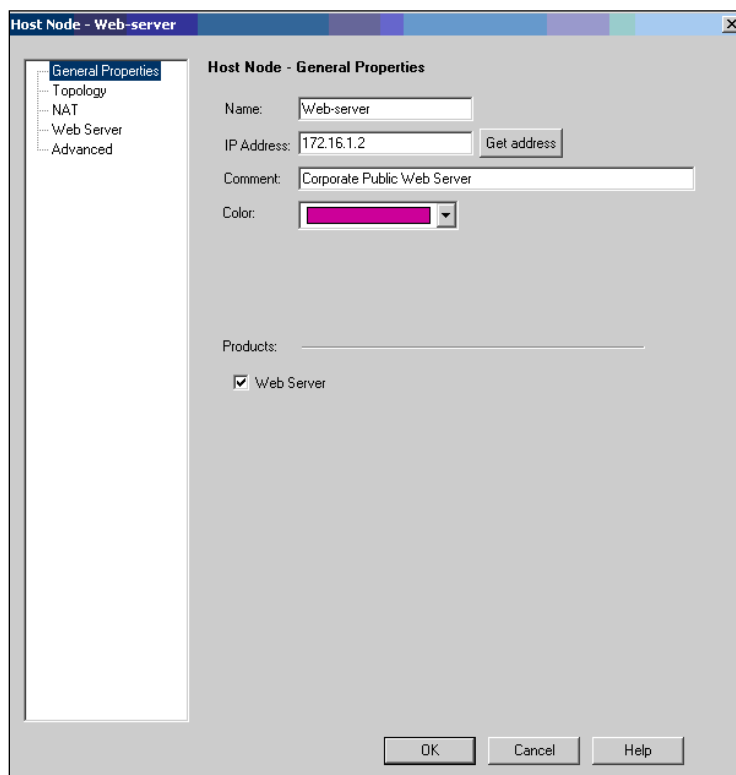
Perpara se te konfigurojme Bazen e Rregullave duhet qe te krijojme objektet e rrjetit tek serveri menaxhimit. Gjithashtu tek objekti qe perfaqeson firewallin duhet te konfigurojme nderfaqet e rrjetit me adresat IP perkatese. Per ta realizuar zgjedhim komanden **Network Objects** tek menuja **Manage**. Zgjedhim objektin *corporate-gw* qe perfaqeson firewallin ne rrjetin tone dhe i japim **Edit**. Ne ekran do shfaqet dritarja me karakteristikat e firewallit e cila paraqitet ne figuren e meposhtme. Shkojme tek **Topology** dhe aty shtojme te tre nderfaqet e firewallit.

Duhet te krijojme objekte per te gjithë serverat qe bejne pjese ne rrjetin tone te brendshem dhe qe do te perfshihen ne bazen e rregullave. Do te krijojme dy objekte **Networks** te cilat do t'i emerojme *Internal* dhe *DMZ*. Shembullin e krijimit te DMZ jepet me poshte.

Tek te dy objektet kemi lejuar NAT ne modalitet *hide* dhe te gjitha adresat e brendshme jane te fshehura pas adreses IP te nderfaqes se jashtme. Pervet dy objektet qe perfaqesojne dy subnetet tona duhet te krijojme objektet qe perfaqesojne hostet ne rrjet. Krijimi i ketyre objektetve eshte i ngjashem me krijimin e objektetve te subneteve. Shembulli i krijimit te objektit qe perfaqeson **WebServerin** jepet ne figuren e meposhtme.

Tek **General Properties** do te japim emrin e WebServer-it si dhe adresen IP te tij. Tek **Topology** do te krijojme nderfaqen e rrjetit te Web Serverit duke shenuar dhe njehere adresen IP si dhe Subnet Maskun. Ne se do te aplikojme mekanizmin NAT atehere nje gje e tille duhet te konfigurohet tek menuja **NAT** si dhe modaliteti *Hide* apo *Static* qe do te perdoret. Tek menuja **Web Server** duhet te zgjedhim moduln e perforcimit qe do te sherbeje si mbrojtje dhe qe ne rastin tone eshte firewalli i quajtur Corporate_gw. Te njejten procedure do te ndjekim dhe per hostet e tjere qe bejne pjese ne rrjetin tone dhe qe do te perfshihen ne politiken e sigurise. Ne fund pamja e pemes se objekteve ne dritaren kryesor te SmarDashboard do te jete si me poshte:

The screenshot displays the Check Point SmartDashboard interface for Firewall-VPN. The left pane shows a tree view of Network Objects, including Corporate-gw, Gateway_2, Management, New_Cluster, Remote-1-gw, and various servers like Corporate-web-server, Database-server, DNS-Server, Internal-mail-server, PDC-Server, and SMTP-Relay. The main pane is divided into two sections. The top section shows a table of rules with columns: NO, SOURCE, DESTINATION, VPN, SERVICE, ACTION, and TRACK. The bottom section shows a table of network objects with columns: Name, IP, Comment, Behind NAT, and Version. Below these tables is a topology diagram showing the network layout.

NO	SOURCE	DESTINATION	VPN	SERVICE	ACTION	TRACK
5	Internal-mail-server	* Any	* Any Traffic	smtp	accept	Log
6	* Any	* Any	* Any Traffic	* Any	accept	Log
7	* Any	* Any	* Any Traffic	* Any	drop	Log

Name	IP	Comment	Behind NAT	Version
Corporate-web-server	172.16.1.2	Corporate Public Web Server	Yes	N/A
Database-server	192.168.10.3		Yes	N/A
DNS-Server	172.16.1.4		Yes	N/A
Internal-mail-server	192.168.10.4	Corporate Mail Server	Yes	N/A
PDC-Server	192.168.10.5		Yes	N/A
SMTP-Relay	172.16.1.3	VPOP3 Server	Yes	N/A

The topology diagram shows a network layout with Corporate-gw, Corporate-web-server, Database-server, DNS-Server, Internal-mail-server, PDC-Server, and SMTP-Relay connected to a LAN and DMZ. The SMTP-Relay is highlighted with a red box.

3. Krijimi i Bazës së Rregullave

Pasi kemi krijuar objektet e rrjetit mund te fillojme me konceptimin e bazes se rregullave qe do jete implementimi i politikës se sigurise ne firewall. Gjeja e pare qe duhet bere eshte identifikimi i trafikut te lejuar dhe me pas gjithcka tjeter do te jete e palejuar. Nje gje e tille varet nga shume faktore si psh nga sherbimet qe do te ofroje kompania, veprimtaria e stafit te IT etj. Ne tabelen e meposhtme eshte percaktuar trafiku i lejuar.

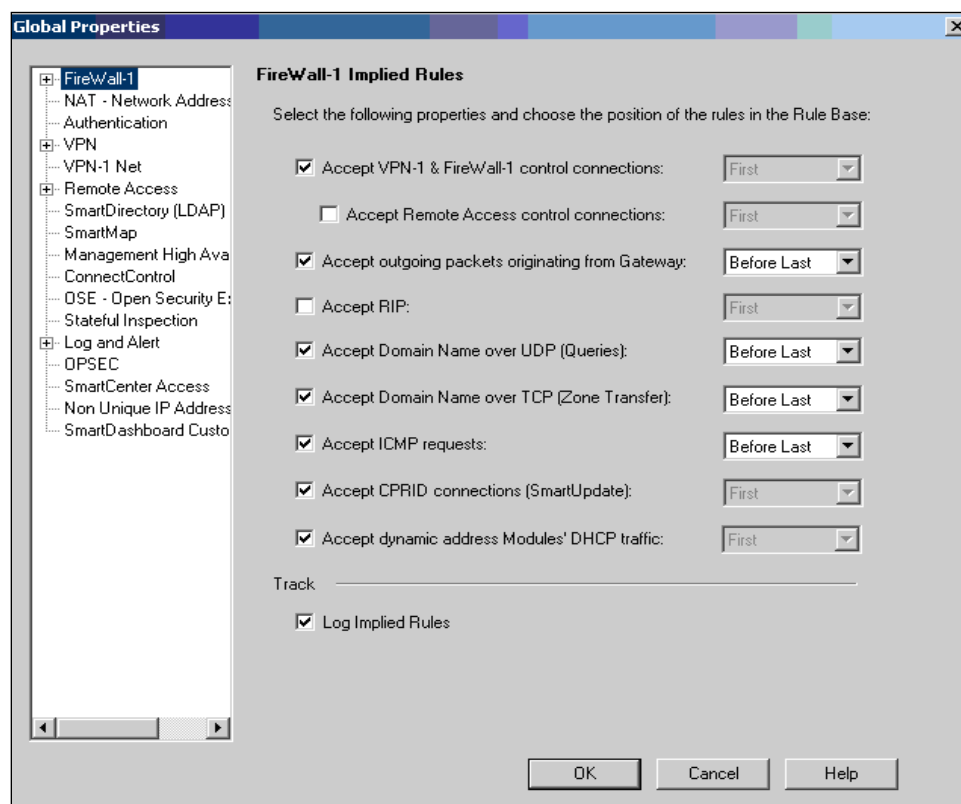
Burimi	Vendndodhja e Burimit	Destinacioni	Vendndodhja e Destinac.	Numri i Portes
X	X	SMTP Relay	Rrjeti DMZ	25 TCP
X	X	Web Server	Rrjeti DMZ	80 TCP (http) 443 TCP(https)
X	X	DNS Server	Rrjeti DMZ	53 TCP 53 UDP
SMTP Relay	Rrjeti DMZ	Internal Mail Server	Rrjeti i brendshem	25 TCP
Internal Mail Server	Rrjeti i brendshem	SMTP Relay	Rrjeti DMZ	25 TCP
X	Rrjeti i brendshem	X	X	80 TCP 443 TCP
Web Server	Rrjeti DMZ	X	X	53 TCP 53 UDP
Sektor i IT	Rrjeti i brendshem	X	X	20 TCP 21 TCP
Sektor i IT	Rrjeti i brendshem	X	X	23 TCP
Sektor i IT	Rrjeti i brendshem	X	X	23 TCP
Sektor i IT	Rrjeti i brendshem	X	X	161 UDP

Tani qe kemi vendosur se cili do te jete trafiku i lejuar ne rrjet mund te fillojme te konfigurojme Bazen e Rregullave. Si rregull fillimisht do te vendosim dhe rregullat Stealth dhe Clean Up qe do te jene perkatesisht rregulla e pare dhe e fundit e bazes. Sic e kemi thene rregulla Stealth eshte rregulla qe hedh poshte dhe regjistron ne skedaret log trafikun qe eshte i destinuar per Firewall-1. Duhet te jete gjithmone rregulla e pare ne Bazen e Rregullave pasi eshte rregulla qe mbron firewall-in. Ndersa rregulla Clean-Up eshte rregulla e fundit ne Bazen e Rregullave dhe hedh poshte te gjithë trafikun qe nuk eshte lejuar ne rregullat e mesiperme.

NO.	SOURCE	DESTINATION	SERVICE	ACTION	TRACK	INSTALL ON	TIME	COMMENT
1	Corporate-internal	Corporate-gw	Any	drop	Alert	Policy Targets	Any	Stealth rule - prevent the firewall host from being scanned or attacked
2	Any	Corporate-dmz-n	TCP http TCP https TCP smtp	accept	Log	Policy Targets	Any	Allow incoming connections to the mail and web servers
3	Corporate-mail-s	Corporate-internal	TCP smtp	accept	Log	Policy Targets	Any	Allow outgoing SMTP connections, but don't allow the mail server to initiate connections to the internal networks, in

Pasi kemi perpiluar gjithë rregullat duhet t'i ruajme ato ne databasen e rregullave qe ndodhet ne serverin e menaxhimit. Per te realizuar kete tek menuja **Policy** zgjedhim komanden **Install**.

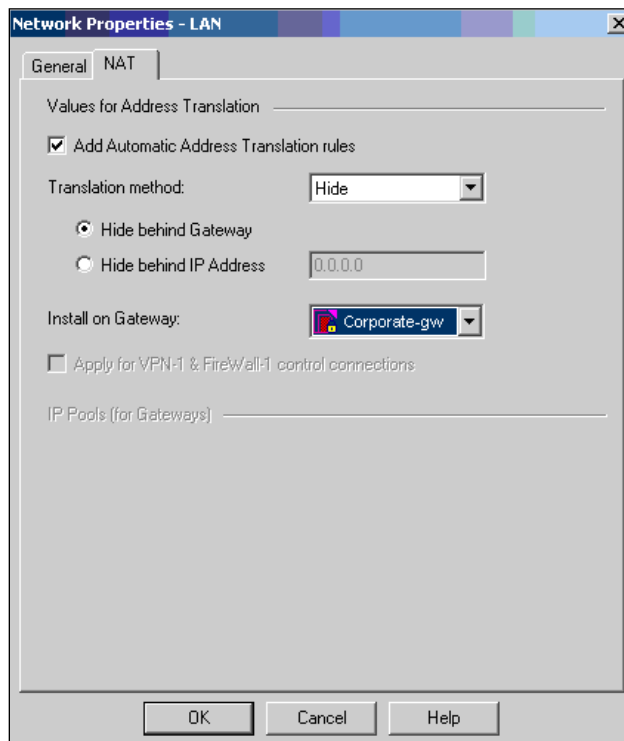
Per te lejuar komandat ICMP drejt firewallit shkojme tek menuja **Policy** dhe japim komanden **Global Properties**. Ne tabin qe i korrespondon Firewall-1 shohim ne se eshte i checkuar opsioni **Accept ICMP requests**. Po ne kete dritare duhet te checkojme dhe dy opsionet **Accept Domain Name over UDP** dhe **Accept Domain Name over TCP** per te lejuar serverin DNS qe te kryejë funksionin e tij dhe te lidhet me serverat e tjere DNS. Ne te djathte te çdo opsioni specifikojme renditjen e rregulles perkatese te implikuar ne bazen e rregullave. Mund t'i japim tre vlera **First**, **Last** dhe **Before Last**. Ne te tre rregullat e mesiperme qe checkuam zgjedhim opsionin *Before Last* qe e vendos rregullen e mesiperme para rregulles se fundit qe eshte rregulla Clean Up. Pasi klikojme OK mund te shohim rezultatet ne bazen e rregullave. Ne fund japim serish komanden **Install** tek menuja **Policy**.

Security Address Translation SmartDefense VPN Manager Desktop Security									
NO.	SOURCE	DESTINATION	VPN	SERVICE	ACTION	TRACK	INSTALL ON	TIME	COMMENT
-	LOCAL MACHINE	* Any	* Any Traffic	* Any	accept	- None	* Policy Targets	* Any	enable Outgoing Packets from Module
-	* Any	* Any	* Any Traffic	UDP domain-udp	accept	- None	* Policy Targets	* Any	Enable Domain Name Queries (L
-	* Any	* Any	* Any Traffic	TCP domain-tcp	accept	- None	* Policy Targets	* Any	Enable Domain Name Download
-	* Any	* Any	* Any Traffic	ICMP request	accept	- None	* Policy Targets	* Any	Enable ICMP request
7	* Any	* Any	* Any Traffic	* Any	drop	Log	* Policy Targets	* Any	Clean up rule - block all other co

4. Aplikimi i NAT-it automatik

Ne subnetin e brendshem dhe ne ate DMZ do te aplikojme mekanizmin NAT. Do et perdorim modalitetin **Hide** dhe te gjitha paketat qe dalin jashte rrjetit tone do t'i fshihen adreses se nderfaqes se jashtme te firewallit. Per te realizuar mekanizmin NAT zgjedhim objektet qe perfaqesojne rrjetin e brendshem dhe DMZ dhe i japim komanden Edit. Tek menuja NAT specifikojme modalitetin qe do te perdorim si dhe adresen IP qe do te perdoret. Ne se zgjedhim opsionin **Hide Behind Gateway** do perdoret nderfaqja e jashtme e firewallit. Me pas shohim efektet ne bazen e rregullave.

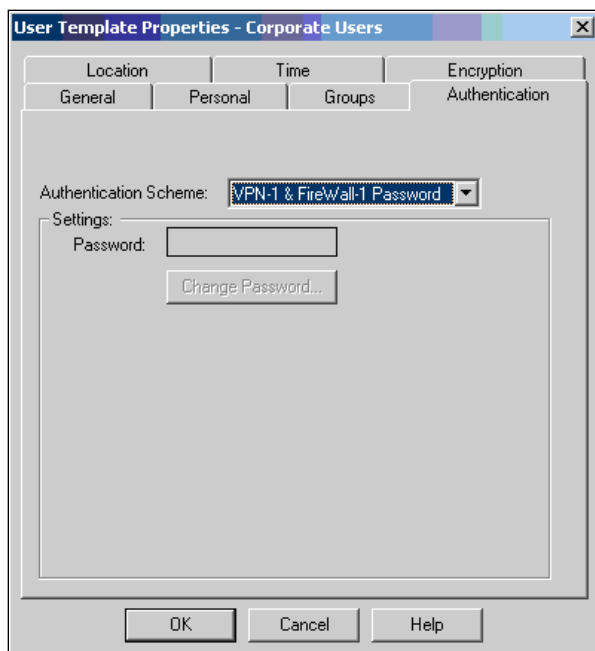

Security Address Translation SmartDefense VPN Manager Desktop Security								
NO.	ORIGINAL PACKET			TRANSLATED PACKET			INSTALL ON	COMMENT
	SOURCE	DESTINATION	SERVICE	SOURCE	DESTINATION	SERVICE		
9	DMZ	DMZ	Any	Original	Original	Original	All	Automatic rule (see the network object data).
10	DMZ	Any	Any	DMZ (Hiding Add)	Original	Original	All	Automatic rule (see the network object data).
11	LAN	LAN	Any	Original	Original	Original	Corporate-gw	Automatic rule (see the network object data).
12	LAN	Any	Any	LAN (Hiding Add)	Original	Original	Corporate-gw	Automatic rule (see the network object data).

5. Autentikimi i përdoruesve

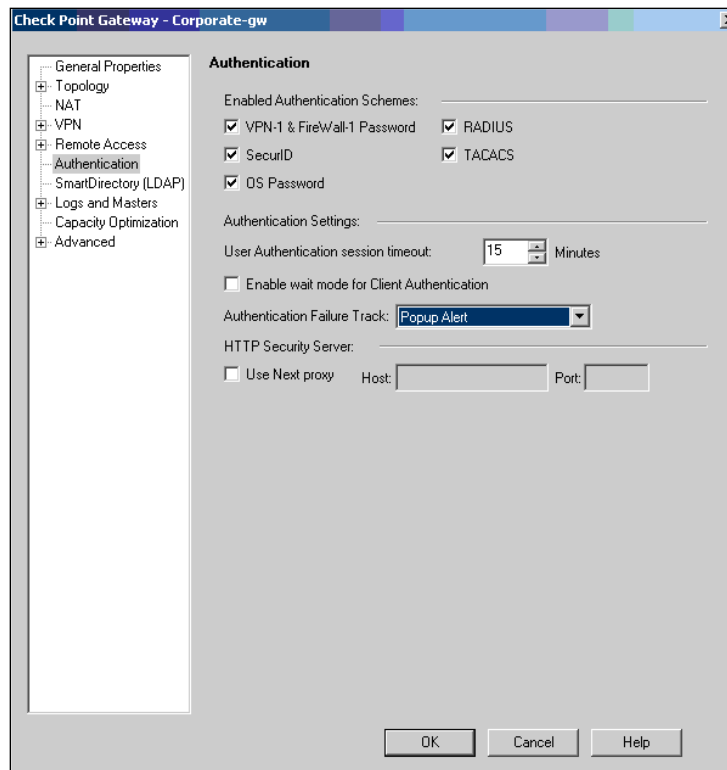
Pasi kemi aplikuar NAT-in automatic është momenti që të konfigurojmë procesin e autentikimit të userave. Kemi zgjedhur të përdorim autentikimin e tipit user meqenese ai është i pavarur nga komputeri klient që përdoret por është i orientuar ndaj profilit të userit. Një gjë e tillë është shumë e pershtatshme për userat e domainit të cilët mund të logohen në çdo komputër që bën pjesë në domain. Autentikimi mund të përdoret për shumë arsye. Psh në mund të përdorim autentikimin për të kufizuar aksesin e përdoruesve ndaj resurseve të ndryshme të rrjetit duke e ndarë atë sipas departamenteve. Gjithashtu autentikimi mund të përdoret për të regjistruar trafikun në internet për secilin përdorues pasi në skedaret log do të shfaqet dhe emri i përdoruesit të loguar. Kështu mund të kuptojmë se kush përdor internetin në mënyrë të sigurtë dhe se kush futet në web site të konsideruara si të “rrezikshme” për sigurinë në rrjet.

Meqenese rregullat e autentikimit përdorin grupe userash dhe jo usera individuale, duhet të përcaktojmë fillimisht grupet që do përdorim dhe më pas të krijojmë userat në to. Mund të krijojmë një template specifik për userat që do të krijojmë. Në këtë mënyrë krijimi i userave të rinj bëhet më i thjeshtë. Për krijimin e userave, templateve apo grupeve të userave mjafton të shkojmë tek ikona **User** në pemën e objekteve ose tek menuja **Manage, Users and Administrators, New**. Krijojmë një template për userat e firewall-it.

Tek menuja **General** japim emrin e template-it qe po krijojme. Nderkohe qe tek menuja **Groups** specifikojme se ne cilin grup do te bejne pjese userat qe do te krijohen nga ky template. Per userat kemi krijuar dy grupe: Local_Users qe perfaqeson punonjesit e brendshem te kompanise dhe Mobile_Users qe perfaqeson userat mobile qe aksesojne rrjetin me anen e lidhjeve VPN. E rendesise te vecante per ne eshte menuja **Authentication** pasi aty specifikohet skema e autentikimit qe do te perdoret. Nje skeme e preferuar do te ishte ajo RADIUS por ne mungese te nje serveri RADIUS kemi zgjedhur skemen qe realizon autentikimin me anen e passwordit te modulit Firewall-1 siç tregohet dhe ne figure. Ne fund japim komanden **Install Database** tek menuja **Policy** ne menyre qe te gjithë ndryshimet e bere te ruhen tek database i perdoruesve qe ndodhet ne serverin e menaxhimit.

Pasi kemi mbaruar procesin e krijimit te userave duhet te konfigurojme modulin Firewall-1 qe te suportoje skemen e autentikimit qe do te perdorim. Per kete tek menuja **Manage** zgjedhim **Network Objects**. Tek lista qe do te na shfaqet zgjedhim objektin qe perfaqeson Firewall-1 dhe japim komanden **Edit**. Tek **Authentication** checkojme skemen e autentikimit qe do te perdorim. Nderkohe qe opsionet e tjera nuk i ndryshojme.

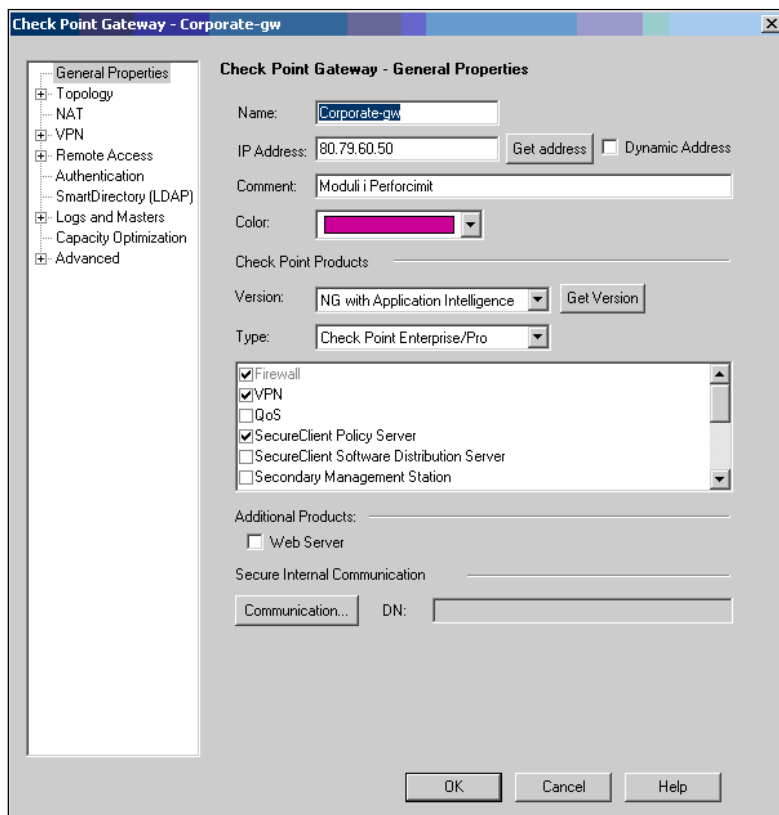

Hapi i fundit eshte krijimi i rregulles se autentikimit ne bazen e rregullave. Ne fushen **Source** klikojme me butonin e djathte, japim komanden **Add User Access** dhe zgjedhim grupin qe do te autentikohet. Gjithashtu mund te specifikojme dhe vendndodhjen ne terma kompjuterash te rrjetit nga deshrojme qe te realizohet ky autentikim. Tek fusha **Service** specifikojme sherbimin apo sherbimet qe deshrojme te autentikojme nderkohe qe tek fusha **Action** do zgjedhim **User_Auth** qe perfaqeson veprimin e autentikimit user.

Security Address Translation SmartDefense VPN Manager Desktop Security									
NO.	SOURCE	DESTINATION	VPN	SERVICE	ACTION	TRACK	INSTALL ON	TIME	COMMENT
6	Internal-mail-server	* Any	* Any Traffic	smtp	accept	Log	* Policy Targets	* Any	Allow outgoing SMTP connections, but don't allow the mail server to initiate connections to the internal networks, in case it is compromised
7	* Any	* Any	* Any Traffic	* Any	accept	Log	* Policy Targets	* Any	User access to DMZ servers and Internet
8	Local_Users@LAN	* Any	* Any Traffic	telnet snmp ftp	User Auth	Log	* Policy Targets	* Any	Rregulla e autentikimit te userave
9	* Any	* Any	* Any Traffic	* Any	drop	Log	* Policy Targets	* Any	Clean up rule - block all other connections

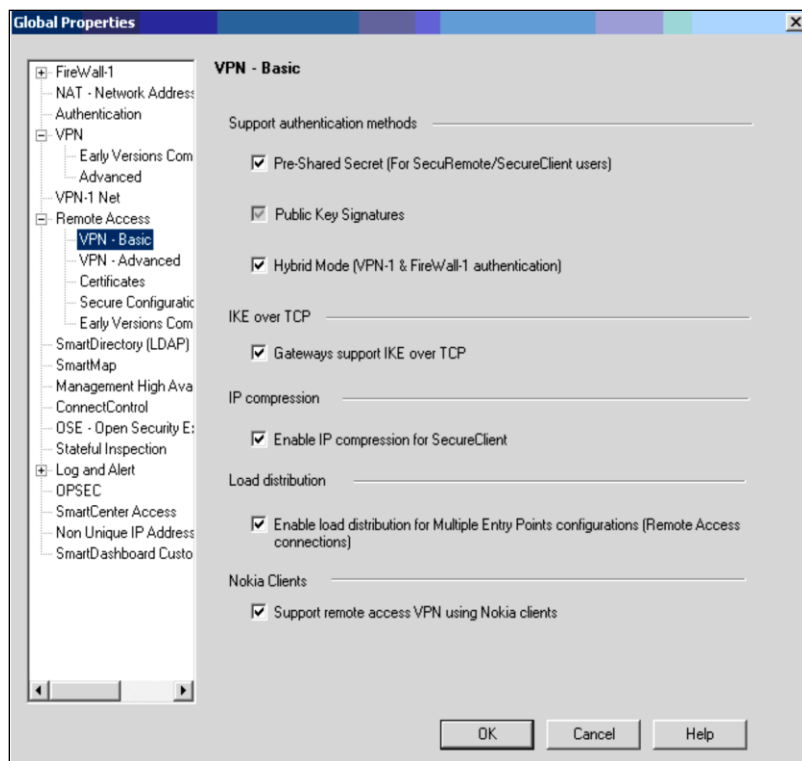
6. Realizimi i VPN

Tani eshte momenti qe te konfigurojme lidhjen VPN per userat remote te cilet mund te jene partneret e kompanise ose agentet mobile te saj. Lidhja VPN do te jete e tipit klient-gateway. Per te realizuar lidhjen VPN duhen konfiguruar se pari moduli i perforcimit i kompanise sone si dhe duhen instaluar programet klient te VPN: SecuRemote ose SecureClient. Per te konfiguruar firewallin japim komanden **Edit** tek objekti i rrjetit qe e perfaqeson ate.

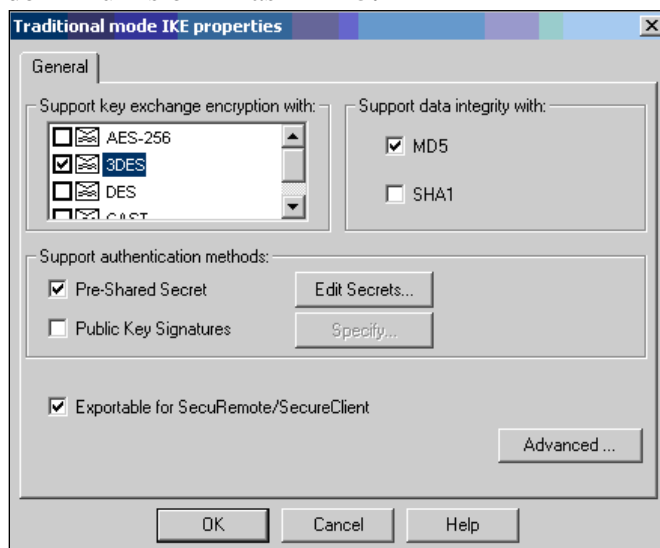

Tek **General Properties** zgjedhim **SecureClient Policy Server**. Kjo i lejon te gjithë klientet VPN qe perdorin SecureClient qe te shkarkojne nga Serveri i Menaxhimit rregullat e sigurise Desktop Security per tu perdorur nga firewalli personal i SecureClient. Tek menuja **VPN** klikojme tek **Traditional Mode Configuration**. Ne dritaren qe hapet zgjedhim opsionin **Exportable for SecuRemote/SecureClient**. Japim **OK**.

Tani duhet te konfigurojme **Global Properties** tek menuja **Policy**.

Tek **Remote Access** hapim menune **VPN-Basic** dhe aktivizojme opsionin **Pre-Shared Secret** si dhe opsionet e tjera te treguara ne figure. Opsionit **Pre-Shared Secret** lejon perdorimin e nje sekreti (passwordi) te perbashket per autentikimin e klientit. Ky çeles do te transmetohet me anen e protokollit IKE i cili ne firewallin tone eshte konfiguruar si ne figuren e meposhtme. Keshtu shkembimi i çelesave do te realizohet me skemen e enkriptimit **3DES** meqenese po perdorim çeles simetrik nderkohe qe per te verifikuar integritetin e te dhenave do te perdorim funksionin hash **MD5**.

Tani duhet te percaktojme rregullen qe do te perdoret per lidhjen VPN si dhe rregullat qe do te perdoret nga firewalli i SecureClient. Ne rregullen e lidhjes VPN fusha **Source** do te

permbaje grupin e userave remote nderkohe qe fusha **Destination** mund te permbaje nje rrjet, nje server apo nje grup serverash ne varesi te resurseve te rrjetit qe duhet te aksesojne userat remote. Fusha **service** do te plotesohet sipas nevojave nderkohe qe fusha **Action** do te permbaje veprimin **Client Encrypt**. Rregulla e lidhjes VPN jepet ne figuren e meposhtme

Security Address Translation SmartDefense VPN Manager Desktop Security									
NO.	SOURCE	DESTINATION	VPN	SERVICE	ACTION	TRACK	INSTALL ON	TIME	COMMENT
5	* Any	* Any	* Any Traffic	TCP http TCP https TCP smtp	accept	Log	* Policy Targets	* Any	Allow incoming connections to the fire and web servers
6	Internal-mail-server	* Any	* Any Traffic	TCP smtp	accept	Log	* Policy Targets	* Any	Allow outgoing SMTP connections, but don't allow the mail server to initiate connections to the internal networks, case it is compromised
7	Remote_Users@Any	DMZ LAN	* Any Traffic	TCP http TCP ftp TCP https	Client Encrypt	Log	* Policy Targets	* Any	Rregulla per lidhjen VPN
8	* Any	* Any	* Any Traffic	* Any	drop	Log	* Policy Targets	* Any	Clean up rule - block all other connect

Nderkohe qe rregullat e Desktop Security do te percaktohen si me poshte. Perkatesisht rregulla **Inbound** do te bllokoje lidhjet qe vijne nga Interneti ne kompjuterin ku eshte instaluar SecureClient nderkohe qe rregulla **Outbound** do te lejoje lidhjet qe i drejtohen Internetit.

Security Address Translation SmartDefense VPN Manager Desktop Security						
Inbound Rules						
NO.	SOURCE	DESKTOP	SERVICE	ACTION	TRACK	COMMENT
1	* Any	All Users@Any	* Any	Block	Log	Block incoming connections from the Internet
Outbound Rules						
NO.	DESKTOP	DESTINATION	SERVICE	ACTION	TRACK	COMMENT
2	All Users@Any	* Any	* Any	Accept	Log	Allow outgoing connections to the Internet

Pasi kemi mbaruar pune me konfigurimin e modulit VPN duhet te vazhdojme me instalimin dhe konfigurimin e klienteve SecuRemote dhe/ose SecureClient. Te dy keto programe gjenden ne CD e paketes CheckPoint dhe do t'i instalojme ne kompjuterat qe do te perdoren nga userat mobile per tu lidhur me rrjetin tone. Pasi programi klient eshte instaluar do te vazhdojme me konfigurimin e lidhjes nga ana e klientit. Duhet qe te shtojme moduln VPN ndaj te cilit do te realizohet lidhja. Per kete shkojme tek menuja **File, Name, IP** dhe japim adresen IP te nderfaqes se jashtme te firewallit tone. Do te na kerkohet qe te japim nje username dhe password te cilet mund te jene userat qe krijuam gjate procesit te autentikimit te perdoruesve. Ne fund duhet te krijojme nje rregull te re sigurie qe do t'i lejoje userat te aksesojne rrjetin. Kjo rregull do te jete e njejte me rregullen e sigurise qe krijuam tek firewalli. Ne kete moment lidhja VPN eshte gati dhe mund te kontrollojme te dhenat log per te pare ne se tuneli eshte krijuar.

VIII. Ankrone

3DES - Triple DES
ACL - Access Control List
AES - Advanced Encryption Standard
AI - Application Intelligence
AIX - Advanced Interactive Executive
AH - Authentication Header
API - Application Programming interface
ARP - Address Resolution Protocol
ASIC - Application Specific Integrated Circuit
ATM - Asynchronous Transfer Mode
BGP - Border Gateway Protocol
CA - Certificate Authority
CPOS - Check Point Operating System
CPU - Central Processing Unit
CVP - Content Vectoring Protocol
DES - Data Encryption Standard
DMZ - Demilitarized Zone
DN - Distinguished Name
DNS - Domain Name System
DoS - Denial of Service
DSL - Digital Subscriber Line
ELA - Event Logging API
ESP - Encapsulating Security Payload
FDDI - Fiber Distributed Data Interface
FTP - File Transfer Protocol
FW - Firewall
GCC - GNU Compiler Collection
GPL - General Public License
GUI - Graphical User Interface
HDLC - High Level Data Link Control
HTTP - HyperText Transfer Protocol
HTTPS - HTTP over SSL
ICA - Internal Certificate Authority
ICF - Internet Connection Firewall
ICMP - Internet Control Message Protocol
IDS - Intrusion Detection System
IKE - Internet Key Exchange
IP - Internet Protocol
IPComp - IP Payload Compression
IPSec - Internet Protocol Security
IPSO - Internet Protocol Security Option
IPX - Internetwork Packet Exchange
IPv4 - Internet Protocol version 4

IPv6 - Internet Protocol version 6
ISO - International Organization for Standardization
ISP - Internet Service Provider
LAN - Local Area Network
LDAP - Lightweight Directory Access Protocol
MAC - Media Access Control
MD2 - Message Digest 2
MD5 - Message Digest 5
NAT - Network Address Translation
NG - Next Generation
OPSEC - Open Platform for Security
OS - Operating System
OSPF - Open Shortest Path First
PAT - Port Address Translation
PC - Personal Computer
PIN - Personal identification Number
PKI - Public Key Infrastructure
PPTP - Point-to-Point Tunneling Protocol
QoS - Quality of Service
RA - Registration Authority
RADIUS - Remote Authentication Dial-In User Service
RDP - Reliable Datagram Protocol
RFC - Request For Comments
RIP - Routing Information Protocol
SA - Security Association
SCTP - Secure Control Transmission Protocol
SCV - Secure Configuration Verification
SHA - Secure Hash Algorithm
SIC - Secure Internal Communications
SNMP - Simple Network Management Protocol
SSL - Secure Sockets Layer
SVN - Secure Virtual Network
TACACS - Terminal Access Controller Access Control System
TCP - Transmission Control Protocol
UDP - User Datagram Protocol
VoIP - Voice Over IP
VPN - Virtual Private Network

IX. Referencat

- Virtual Private Networks-Charlie Scott, Paul Wolfe, and Mike Erwin
- Privacy-Enhanced Business
- Check Point NG Security Administration – Syngress
- Check Point Firewall -1 VPN Manual – Check Point Technologies
- <https://www.computerworld.com/article/2546283/networking/what-you-need-to-know-about-vpn-technologies.html>
- <https://hacked.com/virtual-private-network-vpn-everything-you-need-to-know/>
- www.checkpoint.com
- <http://www.hsc.fr/ressources/articles/ipsec-tech/index.html.en#contenu>
- <https://www.globalknowledge.com/us-en/>
- www.syngress.com